

הבוכמהניסט

עיתון הפקולטה למשפטים
של אוניברסיטת תל-אביב
מהדורת 2016, תשע"ו

דיור בר השגה
לסטודנטים, לאן?
לאסף זמיר יש את התשובה

דורית ביניש:

"יש לנו אתוס משפטי חזק.
אני מקווה שהדור שלכם ידע
לשמור על הערכים האלה"

פרויקט לאיני טעם:
מנות גורמה
במחירי
וצפה

משפט, גאווה ודעה קדומה

עידן רזל

פותח את
הלב

התמחות זה כל הסיפור:

איך מתכוננים להתמחות
לפני כולם ואיך עוברים את
שבוע הראיונות בהצלחה

מרצי הפקולטה
כמו שלא הכרתם

הבוֹכְמַנְיֶסֶט

עיתון הפקולטה למשפטים של אוניברסיטת תל-אביב מהדורת 2016, תשע"ז

בשער: עידן רול
צילום: עידו לביא
חברי המערכת:
עורכים: אביב מלין ודרור וייס.
כתבים: כוכבה אוחנה, דוד גולדנברג אדימוב, תיקי אלוש, עמית ברקוביץ', אור גביש, יהונתן וולף, דרור וייס, אביב מלין, צחיק נצר, רון סולומון, אור סידליק, שרון סלינס, חן פרג, סימון קוטלרמן ודן רוזנטל.
צלם המערכת: דן רוזנטל
עיצוב גרפי: שירה פוגטש
ליוי מטעם המועצה: אופק גליפוליטי

שיח זכויות עם עידן רול

8

עושים היסטוריה: הנשף הראשון של הפקולטה

6

דורית ביניש תולה תקווה בדור העתיד

4

שבוע הראיונות הפרטי שלי

20

שיעור בפוליטיקה מקומית עם זמיר אסף

14

השפים הטובים בישראל בפרויקט מיוחד

10

על צמחונות וטניס שולחן: שיחה צפופה עם המרצים שלנו

22

הפינה הבינלאומית: מה הסטודנטים הזרים חושבים עלינו?

20

הדבר האמיתי, קצת לפני: טרום התמחות

18

דבר יו"ר המועצה
שנת הלימודים הנוכחית נכנסת לישראל האחרונה וזהו זמן טוב עבורנו להתחיל בסיכומים והפקת לקחים לקראת השנה הבאה.

אז מה היה לנו? בחנים, עבודות, נירות עמדה והבעות מבולבלות מול המסך. עוד קפה אמון, עוד אספרסו קצר, משקה אנרגיה וקפוצ'ינו מפורקח. לצד הפן האקדמי העשיר והשעות הארוכות בביצוע מטלות, הייתה זו שנה רוויה וגדושה בפעילויות סטודנטיליות: השקת פורומים משפטיים, מגוון מפגשי מועדונים, "בוקר אמון", ימי בירה ומסיבות לכל השנתונים. פרויקט "בוגרים ובירה" יצא אל האור, תכנית המנטושריפ השוקה בגאון, וכמובן נשף הפקולטה למשפטים הראשון, האירוע המרכזי של השנה.

דבר העורך
במשפט קיים הצורך לבצע איזון. מניחים אלמנט אחד על כף אחת של המאזניים, עד שהיא יורדת כלפי מטה. לאחר מכן, מניחים אלמנט שני על הכף השנייה, עד שגם היא מתחילה לרדת. כפי שהיא מרימה את הכף הראשונה כלפי מעלה, הפעולה הזו נמשכת ללא הרף, עד שהמאזניים מעוינות. האיזון, כאשר הוא בא לביטוי בכתיבה, משדר ביטחון לקורא ולכותב כאחד.

הליך הפקת העיתון הוא רצון להגיע לאיזון מסוים. רצינו לאזן בין תכנים קליים לתכנים חשובים. לגעת בכל משתנה בחייו של הסטודנט למשפטים בפקולטה מעל דפי העיתון, ולא להשמיט דבר. הכתבות בעיתון עוסקות בשאלות שכל אחד ואחת מאתנו שואל את עצמו, או ישאל את עצמו במהלך הלימודים. לאחר חשיבה רבה, אנו בטוחים שכולן משמעותיות. שאלות בנוגע להכנה להתמחות הן שאלות חשובות, בעיקר עבור אלה שתקופת ההתמחות קרובה אליהם מתמיד, אבל לא רק. שאלות שעוסקות בכישורי הבישול המרושלים שלנו כסטודנטים (לא יודע מה אתכם, אבל כותב שורות אלה הוא שורף

דבר העורכת
ראשית, אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק ברכבת ההרים הזאת שהיא הגיליון הנוכחי של הבוכמניסט. לכל הכתבים שעבדו במרץ, ולכל המראיינים שפתחו בפנינו את דלתם, מוחם וליבם. רבים שאלו אותי מדוע החלטתי להצטרף לעיתון דווקא בשנתי השלישית, עם רגל אחת בחוץ וראש בהתמחות, ולכולם עניתי שהעיתון הזה הוא לנפש - הנפש הבוכמניסטית, הנפש המשפטינית שהיא קצת פחות "פס"ידית" וקצת יותר "עסקינית". תחום המשפט הוא עולם כל כך מגוון ואינסופי, ודווקא עכשיו, לאחר שלוש שנים ארוכות (וקצרות) בבוכמן - הרגשתי שהגיע זמני לנסות ולהראות לסטודנטים את הגיוון הזה, המשפט בצורה הכי צבעונית, כיפית, מעניינת ועוקצנית שיש. וזה מה שתוכלו למצוא במהדורה הזו של הבוכמניסט - את עולם התוכן של הסטודנטים למשפטים בצורה הכי כנה ומעניינת שאפשר. עבור אחדים, העיתון מלא בנוסטלגיה עליה ניתן להתרפק, ועבור אחרים - עצות שימושיות לדרך הארוכה שעוד לפנינו, אשר עתידות להפוך לנוסטלגיה. כל הדברים שזכיתי לעשות בפקולטה הזו לימדו אותי המון, אך מעל הכל - למד

המשותף לאירועים ולפעילויות הוא שהם כולם ככללם פרי יוזמתם של סטודנטים. ההבנה שהפקולטה היא לא רק פסי יצור לעורכי דין, אלא גם מקום להתפתח, ליצור ולהתנסות, היא בעיניי אחד הדברים החשובים שצריך ללמוד בתואר. מועצת הסטודנטים עושה את מירב המאמצים כדי להרחיב את ההיצע כך שכל סטודנט יוכל למצוא עניין בלפחות אחת מהפעילויות. אולם, ללא העניין הרב, הנכונות ובחלק מהפרויקטים אף ההובלה של הסטודנטים, לא ניתן היה ליהנות מהפעילויות הללו. המגמה הזו של מעורבות סטודנטילית מבורכת בעיניי ואני כולי תקווה שתגבר עוד ועוד גם בשנים הבאים.

לסיום, תודה ענקית לעורכי העיתון דרור וייס ואביב מלין שעשו עבודה אדירה ואיכותית, לאופק גליפוליטי, נציג שנה ב' במועצה, שהוביל את הפקת העיתון מהרגע הראשון ולכל אחד ואחת מהכותבים והכותבות שראיינו, בחנו וטעמו - הכולל כדי להביא לפניכם את ה"בוכמניסט", גיליון תשע"ז.

קריאה מהנה!
ניר דואק, יו"ר מועצת הסטודנטים

חביתות מיומן) וביכולת להכין ארוחת גורמה בלי הרבה מאמץ, חשובות אף הן, וני שאלות על ידינו בכל ערב בו אנו חוזרים הביתה מהלימודים. הראיונות שערכנו עם בוגרי הפקולטה ועם כבוד השופטת ביניש, עונים על השאלות באשר לכיוונים האפשריים אליהם יכולים לקחת אותנו לימודי המשפטים, כאשר כל אחד מהמראיינים עושה שימוש אינסטרומנטלי במקצוע באופן שונה. אולם, כששקדנו על הכנת העיתון, לא רצינו רק "לאזן" בין אופי התכנים. רצינו להעלות תובנות ומסקנות. טורי הדעה המופיעים כאן הם ביטוי לכך. הם אומרים את מה שאנחנו מתיימרים לחשוב, אך לא מתיימרים בהכרח להגיד. עברתי את תהליך הכתיבה יחד עם הכתבים, ובמבט לאחור, למרות שתהליך כתיבת הפקת העיתון הזה מאתגר, לא הייתי מוותר ולו על רגע אחד. אני רוצה להודות תודה גדולה לכל הכתבים המוכשרים, שנרתמו לפרויקט מהרגע הראשון וגילו מוטיבציה עצומה לאורך כל הדרך. תודה מיוחדת לדרור וייס, שותפתי לדרך, שהתכתבה איתי על כל פרט ופרט, בעיקר בשעות הקטנות של הלילה. תודה לנמרוד גנאור ולאנאל בלונדר על עצותיהם. תודה רבה לאופק גליפוליטי, שתרם רבות מניסיונו להוצאת העיתון לאור ונתן לי זוויות נוספות וחשובות. תודה רבה גם לנציגי המועצה וליו"ר ניר דואק, שהעניקו את התקציב לפרויקט. נהניתי מכל רגע. אני בטוח שגם אתם תיהנו בדיוק כמוני.

שלכם, אביב מלין

תי מחבריי שליוו אותי לכל אורך השנים, חברים לחיים אשר הראו לי את כל היופי והמגוון שקיים במשפט, את העובדה שגם "רק סטודנט" יכול להשפיע והמון - בהתנדבות, במועצה, בקליניקות וכן, גם בעיתון. לימודי המשפטים נותנים לנו כלים מקצועיים, אבל בלי לשים לב - הם נותנים לנו ראייה שונה של החברה, של החיים, ביקורתית אולי, אבל מיוחדת. אנו לומדים לבחון כל דבר לעומקו ולא לקבל החלטות פזיזות. יש מי שיכול לראות זאת עכשיו, ויש מי שיראה זאת בעוד כמה שנים, את כל מה שבאמת לומדים בפקולטה הזאת, שפותחת בפנינו ענף להנדבות, שער לחשיבה, שער לעשייה ולעזרה - שער לחיים. אסיים בתודה ענקית, לשני הבחורים שלי: אביב מלין, שנתן את נפשו, ראשו וגם יד ורגל לעיתון הזה. שעשה הכל ויותר, שלא וויתר גם כששיגעתי אותו, ושנתן את כל כולו כדי להגשים את החלום ולהפוך את העיתון הזה מרעיון כללי למציאות העומדת לפניכם. לאופק גליפוליטי, נציג המועצה שליחה אותנו לכל אורך הדרך, שתמך, שעזר, שהיה שם - מקצועית ונפשית. לא יכולנו לבקש מישוה טוב יותר לדרך הזו. אופק ואביב היו שם כל יום כל היום, לבילות, בחגים, בחופשים - המסירות והמחויבות של שניהם הדהימה אותי בכל יום מחדש ואני מודה להם על כל הדרך - מתחילתה עד סופה. תודה ענקית למועצה ובראשה ניר דואק, שאפשרו לנו להגשים את החלום. לום. ותודה אחרונה - לדן רוזנטל, צלם הבוכמניסט שעשה מעל ומעבר והשקיע בעיתון זמן, מרץ ואקווינוס של כישרון.

שלכם, דרור וייס

כבוד הנשיאה

מאת: שרון סלינס ורון סולומון | צילום: דן רוזנטל

דורית ביניש, האישה הראשונה שכיהנה בתפקיד נשיאת בית המשפט העליון, מודאגת. אבדן הסוליה נדירות חברתית והמתקפה על בית המשפט העליון הם רק חלק מהרשימה. למרות הכל, היא לא מוותרת על האופטימיות, ותולה תקווה במשפטני העתיד: "יש לנו אתוס משפטי חזק. אני מקווה שהדור שלכם ידע לשמור על הערכים האלה". ראיון מיוחד עם האישה שמבעד לגלימה.

מערכת המשפט כולה, כולל כתבי שורות אלה, מכירים אותה בתור ה"נשיאה ביניש". אולם, אין ספק שכאשר באים בשערי ביתה של הנשיאה בדימוס ופרקליטת המדינה לשעבר, זוכים להכיר פן אחר באישיותה. הגענו לדירתה התל אביבית, נרגשים ומלאי יראת כבוד, לבושים באופן שלא יבייש מתמחים בעליון וחיכינו ללחיצת היד הנכספת. הנשיאה ביניש, לבושה בחיך מזמין, חיכתה לנו מעבר לדלת והובילה אותנו לחדר עבודה חמים ומרשים למראה. המדפים שעל צדו האחד של הקיר עמוסים בספרי הפד"ל לדורותיהם, ואילו את אלה אשר בצדו השני ממלא אוסף של מוסיקה קלאסית. בין לבין, נמצאים ספרי משפטים עבי כרס. העתק מיניאטורי של לשכתה בבית המשפט העליון ניצב במרכז החדר, כמזכרת למקום שהיה לה לבית שני בתקופת כהונתה. הנשיאה הבחינה בלחץ

ובהתרגשות שאפפו אותנו וביקשה להרגיע. "הייתי פרקליטה והבן של הנשיא זוסמן היה מתמחה שלי. יום אחד הנשיא זוסמן, שידע את המתח שהיה לי ממנו, צלצל להודיע שהבן שלו מגויס. הדבר הראשון שהוא אמר לי היה 'אל תתרגשי ואל תהיי לחוצה, אבל זה אני מדבר, הנשיא זוסמן'".

עם כל העבודה הקשה, את מוצאת זמן לתחביבים?

"אני מאוד אוהבת מוזיקה. בעלי ואני אספנו מוזיקה קלאסית במשך שנים רבות וזה נושא מאוד קרוב לליבי. אני אוהבת ספרות וכל מה שמתקשר לתחומים הללו. אני זוכרת שישבתי על במה, בראיון עם השופטת האמריקאית רות גינס-בורג, וכששאלו אותנו מה תחביבנו, היא לא הבינה איך ייתכן שלא כולם עושים ספורט. אף פעם לא עשיתי ספורט וגם לא אתחיל בזה עכשיו".

לפני שנצלול לנושאים הנוערים. מה זכור לך במיוחד מתקופת הלימודים?

"בתחילת הלימודים, יותר ממה שאתה יודע אם אתה אוהב את הקורסים, אתה אוהב אותם לפי המרצה הטוב שמעורר בך עניין. לכן, המקצועות האהובים עליי היו המקצועות שלימד אהרון ברק, שהיה אז מתרגל צעיר שבדיוק קיבל דוקטורט. הוא לימד אותנו כמעט כל מקצוע, והשיעורים שלו היו מרתקים. ייתכן שדרך הלימוד שלו היא זו שהחזיקה אותי בלימודי משפטים. לימים כיהנתי בבית המשפט וכל חברי שם היו המורים שלי לשעבר. יצחק זמיר לימד משפט מנהלי, מישה חשין לימד משפט בינלאומי פרטי ויצחק אנגלרד לימד אותנו דיני חיובים. בכל אופן, משפט ציבורי תמיד אהבתי ולמשפט הפרטי נמשכתי רק בגלל האופן שאהרון ברק לימד. הייתה לו דרך חשיבה חדשנית ופחות שמרנית באותה תקופה, כפי שגם היה בהמשך דרכו".

מתי צחקת בפעם האחרונה?

(צוחקת)

"למה, אני נראית לך כאדם שאינו צוחק? לצערי, בשנים האחרונות, פחות ופחות דברים מצחיקים אותי. קודם כל, זה עניין של טבע אנושי. אני לא הבן אדם הצח"קן. אם כבר מדברים, בעיניי, ההומור יורד ויורד. לפני שנים רבות, תכנית טלוויזיה כמו "סיינפלד" הייתה מצחיקה אותי. התכניות של היום כבר לא כל-כך מצחיקות, ואנשים מהדור שלי צריכים מילון עממי כדי להבין על מה מדובר, למרות שתמיד השתדלתי להיות עם הצעירים ולשמור על הסגנון העכשווי".

מה מכעיס אותך?

"השאלה הנכונה היא "מה מדאיג אותי". מדאיגה אותי האווירה הציבורית, שאיבדנו כל "ביחד" שהוא במדינה. הדאגה הציבורית הזו משפיעה גם על מצב הרוח האישי. זוהי אווירה של הסתה, של גזענות, של אחד כנגד השני. העולם הזה יכול לדרדר אותנו יותר ויותר. כשרואים את העגלה מידרדרת, זה מכעיס מאוד. מכעיסה גם התחושה שאני מתלבטת בה הרבה - מה הכוח לתקן דברים שמכעייסים? וכמובן, מי שפרש לגמלאות, כוחו קטן. הניסיונות לפגוע בעצמאות של מערכת המשפט מטרידים אותי מאוד. אולם אלה דברים שאדם אחד לא יכול לתקן".

מה משמח אותך?

"בחי הפרטיים, מה שיכול הכי לשמח אותי זה הנכדים שלי. אדם בחיי מתחיל ממעגל חברתי קטן מאוד, מתרחב-מתרחב, ובשלב מסוים מצמצם בחזרה את המעגלים שלו. אני לא השלמתי עם צמצום, ועוד אכפת לי מהרבה מאוד דברים".

אם הייתה לך הזדמנות לשנות דבר אחד בעולם המשפט מה היית רוצה לשנות?

"הייתי רוצה במשפט יציבות, פיתוח והתקדמות קדימה. המשפט הוא דבר חי, והוא צריך להתאים את עצמו למציאות המשתנה. זה תפקיד בית המשפט, אם יאפשרו לו לפעול כמו שצריך. תחשבו כמה דברים השתנו מאז שהתחלתי לעסוק במשפט, זה לא אותו המשפט. מושגים שהיום נדמה שהם בסיסיים, כמו "הזכות לכבוד" ו"מידתיות", שכל ילד יודע להגיד, לא היו חלק מהשפה המשפטית. יש דינאמיות בחיים שצריכה להשתקף במשפט ואני מקווה שיתנו למשפט את החירות הזו ליישם את הערכים בהתאמה למציאות הדינאמית. אנו חיים כיום בשיטה חסרה; נעדרת חוקה ונעדרת מעמד עצמאי מוחלט למערכת בתי המשפט. עצמאות המערכת היא ערובה לניתוק מוחלט מהשפעה פוליטית, ורק היא תוכל לאפשר למשפט לפרוח על פי דרכו".

האם את חושבת שבימינו, בעקבות ההתפתחות הטכנולוגית והפרשות שמטלטלות את המדינה, בית המשפט זקוק, יותר מתמיד, לאמון הציבור?

"היום קשה יותר לראות את הבסיס המשותף של כולנו - אין קונצנזוס. יש איזה ניסיון של קבוצות קיצוניות להשתלט, ואם משתמשים באמצעים האלקטרוניים כדי לעשות "ביוש" (שיימינג) וכדי להציג כל מי שלא חושב כמוך כ"בוגד", החשש הוא שהחזק והמאיים יגבר. כולם משתמשים בסיסמא "מדינה יהודית ודמוקרטית", אך אין הסכמה על אף אחד מהרכיבים. לא מדובר במחלוקת של שתי קבוצות בלבד, אלא כל אדם נעשה עו"ד לעצמו. אולם, יש לנו אתוס משפטי חזק, ואני מקווה שהוא יגבר. אני מקווה שהדור שלכם ידע לשמור על הערכים האלה".

כשופטת בדימוס, מה התכונות הכי חשובות לשופטת בעיניך?

"הדבר הבסיסי הוא לראות את האדם שמאחורי התיק ולתפוס את הבעיה המשפטית. צריך סבלנות, להקשיב ולשמוע. האדם חיכה להביא את התיק שלו בפני השופטים, התרגש לפני שהגיע, ולכן חשוב לתת לו הזדמנות להביא מצוקתו בפני ביהמ"ש שעומד לחתוך גורלו. שופט צריך לזהות מי האינטרסנט האמיתי שהתיק נוגע אליו, ולהבחין בינו לבין הרעש הציבורי. בסופו של יום, האדם עושה את התפקיד באישיותו, ועליו להיות מה שנקרא בלשון שהייתה קצת ללעג, בעל "מזג שיפוטי". זו לא סיסמא, זו התכונה המרכזית. אלה התכונות המחייבות, בהנחה שאתה אכן המשפטן הראוי להיות שופט, משפטן שכל המשפט פרוס בראשו".

מה ההחלטה הכי קשה שקיבלת?

"ההחלטה לנהל את מחלקת בג"צים לא הייתה משהו שרציתי בו. להפך, הת"ווכחתי איתם. אני הרי לא הבנתי דבר בבג"צים, באתי מהעולם האזרחי והפלילי. אהרון ברק, שהיה אז היועמ"ש, שאל אותי: 'כמה כרכים של פד' את רואה?'. אז לא היו הרבה, לכן הוא אמר לי: 'מה הבעיה? קחי ותקראי בג"צים'. אפשר לזקוף זאת לזכותי או לחובתי, אך ההחלטות באו באופן טבעי והובילו אותי עד לראש הפירמידה. אתם יודעים, פירמידה זו מילה שבאופנה".

יש משהו בקריירה שלך שאת מתחרטת עליו?

"האמנתי בכל מה שעשיתי. גם היום אני חושבת שצדקתי במה שעשיתי. אולם, גם היום, כאשר אני פותחת פסק דין שכתבתי, יש בי רצון לקחת עט, למחוק, לתקן ולהוסיף עוד מילה. אף פעם אי אפשר ליצור דבר מושלם, אבל כמו שאומרים החברה, בגדול - אין לי הרהורי חרטה".

שאלות קצרות, תשובות קצרות

שתי אלטרנטיבות ועליך לבחור אחת

"אני לא החלטתי אף דבר ככה. טוב, זה לא נכון, יש דברים שהיו לי מאוד ברורים".

משפט חוקתי או משפט פלילי

"חוקתי".

אוניברסיטת תל אביב או העברית

"זה לא הוגן, יש לי חובות נאמנות".

אייפון או אנדרואיד

"אני לא יודעת מה זה אנדרואיד, אז אני באייפון".

פרקטיקה או אקדמיה

"פרקטיקה".

בירה או יין

"לא זה ולא זה, אבל שיהיה יין".

נעלי עקב או נעליים שטוחות

"לא הלכתי עם עקב אף פעם. זה פשוט, נעליים שטוחות".

בית המשפט של ברק או של שמגר

"לא שואלים "את מי אתה אוהב יותר, את אימא או את אבא?"".

עבודה בפרקליטות או בבית המשפט?

"גם זה כל דבר בזמנו. אהבתי כל דבר שעשיתי. בואו נגיד שזה תיקון".

יעילות, או צדק חלוקתי?

"הצדק החלוקתי מותנה ביעילות במידה רבה".

תל אביב או ירושלים?

"בתור יקירת ירושלים, אני לא יכולה להגיד תל אביב".

חבר מושבעים - בעד או נגד?

"נגד. המושבעים, בתפיסה בסיסית, הם חלק מהדמוקרטיזציה. בעבר, המשפט ייצג שכבה והעם היה מנותק ממנה. במציאות של ימינו אין בזה צורך. ההתמקצעות היא מאוד חשובה, במיוחד כשידוע כמה מניפולציות אפשר לעשות על אנשים שהם לא מקצוענים".

שלושה דברים שהיית רוצה לקחת איתך לאי בודד?

"אני חושבת שהייתי יכולה לשבת באי בודד. הייתי לוקחת ספר טוב, מוזיקה טובה וגם משהו לבטא מחשבות בכתב".

לסיום - מה העצה הכי טובה שתוכלי לתת למשפטני העתיד?

"לראות במשפטים שליחות. שליחות חברתית, ציבורית. אני חושבת שמשפטנים יכולים לעשות המון, אבל הם לא יכולים לעשות הכול. מאמרים, למשל, הם מאוד משפיעים, אך יש נטייה באקדמיה לכתוב מאמרים שמתפרסמים בכתבי עת אמריקניים, במקום להתמקד בבעיות שלנו שהן כמעבדה מרתקת לעולם המשפט. בעיניי, המקצוע הזה נותן כלים שיכולים לתרום הרבה מאוד לחברה, וזה הדבר הכי חשוב. זה לא צריך להיות כלים משפטיים מנותקים. זה צריך להיות חלק מהחיים".

"הסטודנט הישראלי יותר יצירתי וביקורתי". פרופ' קמר

"מצחיק שקורס בתאגידים הופך להיות מבדח". פרופ' חנט

במה נבדל הסטודנט באוניברסיטת תל אביב מעמיתו אשר לומד באוניברסיטאות האמריקניות המובילות, ובמה הוא דומה לו?

קמר: "הסטודנט הישראלי יותר יצירתי וביקורתי מאשר האמריקני. תכונות אלה, להן נוספת המרדנות, הן תכונות המביאות להצלחה של הישראלים. היטיב לתאר זאת הספר Start Up Nation, העוסק בתעשיית ההיי-טק הישראלית. הסטודנטים בפקולטה מאתגרים אותי ואת הדוקטרינות שאותן אני מלמד ולא מקבלים אותי כמו כמובן מאליו. בהארורד יש יותר כבוד למרצים. הסטודנטים האמריקנים מאוד מלוטשים. הכתיבה שלהם טובה יותר. אני מעדיף את החשיבה העצמאית והביקורתיות על פני כתיבת חיבורים טובים. המשותף הוא הביטחון של הסטודנטים שהם יכולים לעשות הכל. בהארורד בטוחים שהם יכבשו את העולם וכך גם הסטודנטים שלנו, והם צודקים".

חנט: "עכשיו אני מבין למה כל כך הרבה סטודנטים באים אליך".
כישרון ואמונה טבעית אינם באים לביטוי רק בלימודים. הם אלה אשר הביאו את השניים לנקוט בהליך תובענה ייצוגית נגד ענקית התרופות טבע, כאשר דרשו ממנה למלא אחר חובת הגילוי באשר לשכר הבכירים שלה. בסופו של דבר, הצדדים הגיעו לפשרה.

איך הייתם מתארים את הליך התביעה?

חנט: "זו הייתה חוויה מקצועית ואישית. אנחנו כאנשי אקדמיה עוסקים בהמון תיאוריות. לרוב אנו פאסיביים, צופים מן הצד ומעבירים ביקורת. במקרה הזה עשינו תפנית. כמו שנאמר, ירדנו ממגדל השן האקדמי. אני רואה חשיבות רבה לכך שמומחים ואנשי אקדמיה ייטלו חלק בעשייה".

קמר: "אני מאוד גאה בתוצאה, גם אם זה לא קרה בדרך שאנחנו צפינו, התוצאה הייתה צפויה. מבחינתו המטרה הייתה לא להתמקד בחברה אחת, אלא לגרום לשינוי בכל דפוסי הגילוי. העניין העקרוני הוא זה שהיה חשוב. בסופו של דבר, טבע, משהסכימה להליך הגילוי, יצאה מחוזקת מהסיפור. היא הראתה שהיא רוצה לגלות את המידע מאחר שהוא חשוב למשקיעים וקיבלה קרדיט על זה".

לא היו קשיים בדרך?

חנט: "לא היה פשוט. חטפנו הרבה אש ממקומות אינטרסנטיים, אבל בסופו של יום עשינו שינוי ענק. אם בשנה בה הגשנו את התביעה רק שישים מתוך מאה החברות הגדולות במשק נקטו בדרך של חובת גילוי באשר לשכר הבכירים שלהן, היום כל המאה מגלות זאת, וזה לא היה קורה בלעדיו. אמרנו לעצמנו שאם נגרום לטבע לגלות, כל שאר החברות ילכו בעקבותיה, והכל ייפול כדומינו אחד אחרי השני. נשארנו עם החשיבה האישית והמקצועית. מיוחד להיות בהליך של תובענה ייצוגית ולהבין כמה שעות הליך שכזה דורש".

מאת: תיקי אלוש וצחיק נצר | צילום: דן רוזנטל

הפרופסורים שרון חנט ואהוד קמר, מרצי הפקולטה לדיני תאגידים, לא רק מלמדים אתכם איפה הכי כדאי להשקיע את הכסף שלכם. השניים, שהשנה מלמדים את הקורס בשעות חופפות, משתמשים בטלפונים סלולריים מתקופת דבר המלך במועצתו ומופתעים מכך שדווקא הקורס הרציני והקשה הפך לכה מבדח כתוצאה מהבדיחות (ממים) הרבות שרצות ברשת שיחת צוות.

הפרופסורים שרון חנט ואהוד קמר נחשבים לגדולי המומחים בתחום דיני התאגידים בארץ. הלומדים איתם תאגידים יספרו לכם מיד על ההווי הנרקם בין הסטודנטים סביב השיעורים, המקבל ביטוי בדיונים ערים ומשעשעים בקבוצות הפייסבוק של הקורס. בשנת הלימודים הנוכחית, אילוצי המערכת בפקולטה, הידועים לכולנו, הביאו לתלמידי התאגידים את הבשורה שהשיעורים של חנט וקמר יילמדו באותה השעה. עובדה זו, יחד עם התפלגות הציונים, שאינה זהה, הביאה את הסטודנטים ללבטים רבים: כמה נקודות בדינג להשקיע בקמר, וכמה בחנט. ההתלבטות בהליך הבידינג עוררה תהודה כה גדולה, עד כי מספר סטודנטים מוכשרים החליטו להפיק סרטון אנימציה מיוחד, בו השניים הופיעו כדמויות אנימציה, הלבשות בבגדי ראפ כאילו היו לא פחות מאשר אמינים או ג'יי זי. הסרטון הפך לגולת הכותרת של הנשף (וזמין לצפייה כל העת ביוטיוב ובקבוצת הפייסבוק של הפקולטה - ת.א., צ.ג.).

מה אתם אומרים על הסרטון?

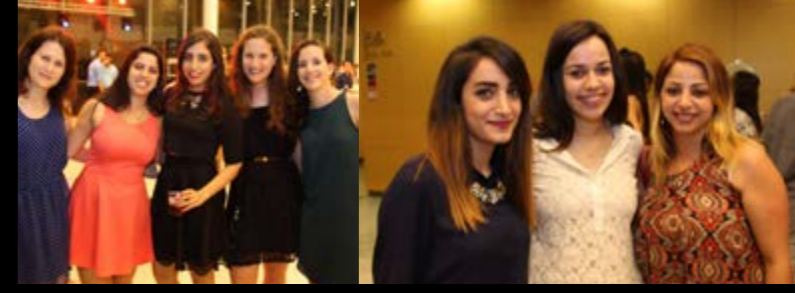
קמר: "הסרטון הביך אותי, אבל זה נחמד. שאפו לסטודנטים שהשקיעו. זה נראה לי הרבה זמן. נראה ששרון זכה לכבוד הראשוני, כאשר תואר כחכם והמציטט מבינו, ואילו אני זכיתי בכבוד המשני, כאשר תוארתי כמבולבל ובדרן".

חנט: "רוב החברה מהכיתה שלי יכולים להעיד שהם מכירים אותי הרבה יותר טוב. זה מדהים שדווקא קורס בתאגידים, שהוא קורס לא מצחיק, הופך להיות מושא לבדיחות. אני לא חושב שיש משהו באישיות שלנו שמושך את זה. לא חשבתי שאני אחד המרצים המבדרים והמדליקים".

חנט וקמר מלמדים את הקורסים כל אחד, לחוד. אולם מאוניברסיטת הארורד, בה השניים לימדו, יש להם חוויות משותפות. ידוע כי לסטודנטים של הפקולטה יצא שם למרחוק, שאינו נופל מזה של הסטודנטים האמריקניים הלומדים במורסדות היוקרתיים אשר בחוף המזרחי של ארצות הברית.

נשף משפטים ה-2 במאי הגיע

וזה היה

מדעים

זה המקום להודות - לסטודנטים, לסטודנטיות למרצות ולמרצים, ששיתפו אתנו פעולה, שעזרו, שזרמו עם הרעיונות ההזויים שלנו ושתרמו מזמנם לטובת הבייבי של כל אחד ואחת מהצוות המארגן. תודה גם לצוות המארגן עצמו, שזכיתי להיות חלק ממנו, למועצה, לכל מי שהגה, חשב, הפיק, כתב, צילם, ערך ושיחק. וכמובן, גם לברקת שמאי ולניר דואק, שניצחו על ההפקה הזו, כל אחד בתורו, באופן הכי טוב שיכול להיות.

אחרי כל המאמצים, הגיע הערב המיוחל. אט אט, נכנסו הסטודנטים (וגם כמה מרצים אמיצים) לאולם סמולרש. כשהם חמושים בחליפות, בשמלות ובהידור שלרוב נשמר לשבוע הראיונות, הגיעו לאולם הנוצץ, ואחרי נשנושים וכמה כוסות, נכנסו לאולם שם חיכה להם החלק האומנותי. הערב, שהונחה בכישרון רב על-ידי ניל פרידמן, טל גלרמן ויונתן ברק, נפתח בברכה שדקאן הפקולטה, פרופסור רון חריס, שלח מניו-זילנד ובנאום מרגש של יו"ר המועצה, ניר דואק. החודשים הארוכים שבהם עמלנו, התנקזו לשעה אחת של תכנית אמנותית, שצחקקה על הכל, על העבודות, על ההתנדבויות בפקולטה, על הבידינג, על אהרן ברק, על תאגידים ועל המועצה.

במשך כמעט שעה, בין מערכון לשידור, בין בדיחה על קורס לבין החלפת נקודות שנראית כעסקת סמים, האולם התמלא במחייאות כפיים ובצחוק ואנחנו נמלאנו גאוה. הצלחנו. הצלחנו להרים את הנשף הראשון של הפקולטה.

בתום התכנית האמנותית יצאנו מהאולם, למסיבה. מוזיקה, המון אלכוהול, המון אוכל ומשפטים, שרקדו ושתו כאילו אין בחני פתע בעולם. מסיבת כמעט-סוף השנה של בוכמן הרעימה, ובמהלך הערב ירדן קליימן, משנה א', אף הפתיעה בג'אם ששן של סקסופון ודיג'יי, שהקפיץ את האולם. בקיצור - היה לנו נשף ראשון, והייתה לי הזכות הנפלאה להיות חלק ממנו וחלק מהקבוצה הנפלאה שארגנה אותו. אני כבר מצפה לנשף של 2017.

מאת: רון סולומון

"הנשף הוא בטרקלין אך לא תבוא אל הנשף אלא אם תעבור בפרוזדור" (פסקה 17 לפסק דינו של המשנה לנשיא, מישאל חשין, בע"פ 7757/04 בורשטיין נ' מדינת ישראל)

שמעתם על זה מנציגי המועצה, ראיתם קדימון בכיכוב המרצים, קפצו לכם עשרות התראות בפייסבוק ובטח ראיתם אנשים מסתובבים ברחבי הפקולטה ומצטלמים בוודאוו כשהם עושים דברים מגוחכים. בשניים במאי 2016, זה סוף סוף קרה; הנשף הראשון של הפקולטה למשפטים בתל-אביב.

הפרויקט העצום הזה הסתיים במסיבה רווית אלכוהול באולם סמולרש, אבל כדאי להתחיל כמה חודשים קודם.

בקיק, קצת אחרי סוף תקופת המבחנים, התאספה קבוצת סטודנטים, שהוטל עליה להתחיל מסורת - להפיק נשף לפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב. מישהו שם חשב שאני מצחיק, וכך גייסו גם אותי. הנטל שהוטל על כתפיו היה לא קל - להתחיל מסורת מאפס ולגרום לסטודנטים לצחוק במשך שעה שלמה. לא הייתה לנו הפרויילגיה להתפשר - היינו צריכים למלא את האולם הגדול בדיקורקים ולהשאיר את פרופסור אמברידיג' ללא מילים בפיה. בהחלט, משימה קשה. כך, התחיל תהליך ארוך של כתיבה, עריכה, העלאה ודחייה של רעיונות, תחילת נות למרצים, צנזורה, ישיבות, שיחות טלפון, התכתבויות, אי-מיילים ועשרות גרסאות של קובצי וורד. בסוף העבודה המאומצת הזו, היו באמתחתנו (כלומר, בתיקית הגוגל-דרייב) כמה מערכונים שחשבנו שיוציאו מהקהל כמה יחיוכים.

אם חשבנו שהכתיבה והבחירה של הקטעים הייתה קשה, אחריה הגיע הקושי האמיתי - להוציא אותם אל הפועל. במשך כמה שבועות מאומצים, כל אחד מאיתנו היה צריך למצוא סטודנטים וסטודנטיות שמוכנים להצטלם למערכונים (ולזכות בתהילת עולם), מרצים שישתתפו במערכונים, צלמים, עורכי וידאו וחלונות זמנים שבהם כולם פנויים.

” הוצה לראות את הרב שיבוא ויגיד על ידי זוג של חד מיניים הוא חטא עידן רול “

מאת: דרור וייס ואור סידליק

עידן רול הוא לא רק הצמוד של הראל סקעת והפנים היפות שאתם מכירים מהמגזינים. ברזומה שלו תמצאו תואר ראשון ושני מהפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל אביב והתמחות במשרד המסחר "מיתר". בשיחה פתוחה איתנו הוא לא חוסך בביקורת על המדינה, הרבנות והיחס לזוגות חד מיניים.

אי אפשר שלא להתרשם כשפוגשים בעידן רול. המבט העמוק והכובש, החיוך, החוש האופנתי הגבוה והאלגנטיות המוקרנת מכל עבר הוכיחו בפנינו את מה שסוכני הדוגמנות ומעצבי האופנה גילו כבר מזמן, כאשר בחרו בו כפרזנטור שיוביל את הקמפיינים הנחשקים ביותר ויצעד על מיטב מסלולי האופנה בארץ ובעולם. הדוגמנות אינה מנת חלקו היחידה של רול, שמתחזק זוגיות יציבה עם הזמר והשופט בתכנית הכישרונות "הכוכב הבא", הראל סקעת.

בין קמפיין לקמפיין, הוא כבר הספיק להשלים תואר שני במשפטים ולהתמחות במשרד מיתר, מהמובילים בעולם המסחרי. נראה גם שהוא הצליח לבוא לשיעורים. עמוד האינסטגרם שלו, מלבד התמונות הפוטוגניות בטירוף, מלא בתמונות של בניין בוכמן. אפילו תמונה שלו לוחץ את ידו של הדיקן, פרופ' רון חריס, בטקס הסיום של התואר, משכה את עינינו. "יש לי קשר רגשי ועמוק לפקולטה. הלימודים נתנו לי המון כלים להמשך הדרך. לימודי המשפטים היוו עבורי לימודים נפש. הרי לא בכל יום אתה יושב עם אהרון ברק ומשוחח על זכויות אדם. אני זוכר במיוחד את הקורס במשפט בינלאומי עם פנינה שרביט-ברוך, אשר שימשה במבצע "צוק איתן" כיועצת משפטית בכירה בצה"ל. הדיון המשפטי והתקשורתי בעניין מלווה אותי עד היום". כיום רול עשה פסק זמן מעולם המשפט, ועוסק בתור יזם בתחום הוולנס, כבעל ארגון לקידום אורח חיים בריא. בנוסף, הוא גם כותב טור אישי בנושא באתר חדשות מוביל. אחרי העלאת זיכרונות ונוסטלגיה מתקופת הלימודים, התפנינו לדבר גם על נושאים שעל סדר היום.

מה אתה חושב על שילוב הקהילה הגאה בצה"ל?

"הנושא קרוב לליבי מאחר ואני רב סרן במילואים שעושה לא מעט ימי מילואים בשנה. צה"ל גוף מאוד משלב ומאמץ את הקהילה לחיקו. חייל אף עבר תהליך של שינוי מין במהלך שירותי הצבאי. אלו דברים שאין להם אח ורע בצבאות אחרים בעולם".
ועדיין, על פי איך שאנחנו קוראות את השטח, שנים לאחר שהתהליך להשיג שוויון מלא לבני הקהילה הלהט"בית החל בבג"ץ דנילוביץ', יש עוד המון מה לעשות באשר לאיסור האפליה ולמלחמה בדעות הקדומות.
"במסגרת תפקידי הייתי ממייסדי תכנית לשילוב חרדים בחיל המודיעין עין ויצא לי לפקד על חיילים חרדים רבים. מנקודת המבט שלי, החרדים רוצים לפרנס את ילדיהם בכבוד ולהביא אוכל הביתה, לחיות בשקט עם האישה והילדים ושיהיה להם טוב. לאף חרדי לא היה אכפת מהזהות המינית שלי. אני חושב שבעוד שהצבא פתוח כלפי להט"בים, המדינה לא מיישרת קו. למשל אין הכרה בלהט"ב כמשפחות שכולות. בעיני אין לזה מקום במדינה מתוקנת. יש המון חיילים בסדיר ובמילואים שמשרתים בגאווה ולא מקבלים בסופו של דבר את כל הזכויות. אני חושב שזה אבסורד".

אתה חושב שיש סיכוי שזה אי פעם ישתנה?

"אחת הסיבות לדעתי שיש לי קשר כל כך חזק לבית המשפט היא משום שרוב המהפכות הגיעו בסופו של דבר ממנו. אני חושב שזה באמת כלב השמירה של הדמוקרטיה, ואני כוהמו מוצהר שחי בזוגיות עם גבר ומתכנן להקים משפחה ולהביא ילדים יודע שהרבה מהזכויות שיש לי היום הגיעו בזכות בית המשפט. ברמת החקיקה יש עוד הרבה מה לעשות. אני חושב שבימה"ש צועד עם רוח הזמן הרבה לפני המחוקק".

אנחנו נמצאים בנקודת זמן בה לפני שנה הוחלטה ההחלטה ההיסטורית בארה"ב שאפשרה לזוגות חד-מיניים להתחתן בכל המדינות. בנוסף, איטליה הקתולית, הנחשבת למדינה שמרנית מבחינה דתית, הכירה בנישואים חד מיניים. אתה חושב שלמרות כל הקושי, ישראל תצטרף לכל מדינות המערב ותכיר בנישואים גאים?

"למרות שחברי הקהילה הגאה הם אזרחים שווים זכויות וחובות, הם עדיין לא יכולים להתחתן במדינה שלהם. אנחנו נמצאים בעידן חדש. יש מנעד מגדירים, מנעד הגדרות עצמיות, הגדרה זוגית ומשפחות. ישנם אנשים שמנסים לכפות נורמות ישנות שאינן מתאימות יותר. מחייבים אנשים לכתוב בתעודת הזהות שלהם האם הם גבר או אישה. אני חושב שהאפשרות להתחתן צריכה להינתן ויש בעיניי מקום לאלטרנטיבה אזרחית. יש תהליך שמתרחש בעולם בכיוון הזה ואני חושב שהמדינה צריכה להבין את זה. האלטרנטיבה האזרחית לא תשאיר את הרבנות ריקה, כיוון שישנם אנשים שרוצים ותמיד ירצו להתחתן ברבנות. וגם אם הרבנות תישאר ריקה, אז מה? תפקידו של ריבון למשטר דברים במדינה, לדאוג לסדר קיים ולמנוע תהוה ובהוה. אני לא בטוח שנושא הנישואים נכלל תחת הגדרת הריבון. אם תשעים אחוז מהאנשים יעדיפו להתחתן בצורה אזרחית, זה לא יפורר את המדינה".

ישנה טענה שהתרת נישואים חד-מיניים בישראל תגרום לפגיעה באחדות

העם ובציבור היהודי של המדינה.

"דת שיוועת שהיא חזקה ונותנת ערך מוסף לאנשים שמשתייכים אליה ונותנת להם זהות לא תיעלם רק בגלל שלא ייאכפו אותה עם חוק. היהדות שרדה מספיק שנים. מדינת ישראל לא צריכה להחזיק אותה בידים ולתת לה את מוסד הנישואים והגירושין באופן בלעדי מחשש שאחרת תיעלם. היהדות לא תיעלם, שרדו דנו דברים קשים בהרבה בהיסטוריה. כנראה שלאנשים יש סיבה להיות יהודים, ולא רק בגלל שמכריחים אותם. כפי שאי אפשר להכריח מישהו לאהוב אותך, כך הדת לא יכולה להיכפות על אנשים ואני גם לא חושב שהיא רוצה. מעבר לכך, אני חושב שהרבה גורמים ברבנות יופתעו לראות, שאם יום אחד יחליטו לקחת להם את המקום הזה ואת הבלעדיות, לא יקרה הרבה. העניין הזה נוגע לא רק לנישואין. בעניין הגירושין מקשים יתר על המידה על אדם שרוצה להיות יהודי. אני חושב שזה מאד לא יהודי להגיד לאנשים שהם לא מספיק טובים בשביל הדת הזו".

ומה לגבי הרחבת התא המשפחתי על ידי אימוץ?

"קשה לי מאד עם העובדה שאסור לאמץ. יש כל כך הרבה זוגות חד-מיניים בארץ שהיו שמחים לאמץ ויש להם היכולת הכלכלית לקחת ילד. אני חושב שזו מצווה גדולה, והוצה לראות רב שיגיד שלכאורה חטא שבגידול ילד על ידי זוג גברים או זוג נשים גובר על הצלת נפש יהודיה. אני רוצה שיבוא רב שיצדיק לי הלכתית את הנושא הזה, שיגיד שעדיף שילד יגדל בבית יתומים ללא משפחה אוהבת מאשר שיגדל עם זוג הורים חד-מיניים. זו בעיניי יריקה בפרצוף לכל ערכי היהדות".

נראה שלמרות שהמדינה לא מעניקה את כל הזכויות לקהילה הגאה, היא מתפרנסת מהתיירות הגאה לא רע בכלל. לאחרונה נטען כי המדינה משתמשת במצעד הגאווה לצרכי הכנסה מתיירות. מה אתה חושב על זה?

"שבוע הגאווה הוא מנוע צמיחה כלכלי ויש לו תועלת תדמיתית למדינה. אני חושב שההסבר היחיד שאפשר לתת לזה הוא לומר שגופים שונים מנהלים משרדים שונים, ולכן העובדה שמשרד התיירות, שהוא גיי פרנדלי, לא משליכה על משרד הפנים. אבל אני לא קונה את זה, שהרי רוב הממשלה היא בן אדם אחד (בנימין נתניהו - I.D., א.ס.). אני חושב שזה עובד ב"שיטת מצליח", כאשר אני לוקח ולא נותן, אלא אם יקימו קול צעקה. זה כמו שמעלים את מחירי השכירות. אם האזרחים מסכימים, אז למה לא בעצם. יש כאן ניצול של המצב הקיים וזה נושא בעייתי מאוד ברמה הערכית".

לאחרונה נמתחה ביקורת חריפה על תכנית "הכוכב הבא" לאחר שנתנה במה למועמד ששר שיר הומופובי הלווע לקהילה הגאה וליציאה מהארון. אתה לא חושב שהמנחים בתכנית, הנמנים עם בני הקהילה, היו צריכים לעשות משהו בנושא?

"כשאתה רואה את התוכנית ממקום יותר בטוח בזהות שלך ובטוח באיך שהחיים שלך מתנהלים, ועוד בסביבה יותר פתוחה ומקבלת כמו שיש בתל אביב, יכול להיות שתקבל את זה בצורה יותר חיובית. כשאתה רואה את זה ממקום של נער בארון, שמתכוון מפחד בכל פעם שיש אזכור להומואים בטלוויזיה כי הוא דואג שמא יינעצו בו במבטים, זה מקום אחר שיכול להתקבל כמשהו פוגע ומחליש. למרות זאת, אני חושב שהטוב בעיניי הזה, הוא הדיון שהתעורר וזה גם צעד קדימה. הרי לפני כמה שנים לא היה לנו שופט הומו מוצהר, בן זוגי שיחיה, ולא מנחה הומו (אסי עזר - I.D., א.ס.). וגם לא שיר כזה בפריים טיים. אנחנו מגיעים לנקודה מסוימת. לאט, אבל מגיעים".

איפה אתה רואה את עצמך בעוד עשר שנים?

"יש לי תשובה מוכנה לשאלה הזו. אני רואה את עצמי כאיש משפחה, גר בתל אביב ואב לילדים. אני מקווה לגדול בעסק ולהפוך למשמעותי בתחום הבריאות, כך שאוכל לגעת בכמה שיותר אנשים. אני באמת מאמין שיש פה משהו שאני יכול לקחת הרבה קדימה".

לקראת סיום, יש לך עצה לניהול חיים בריאים עבור סטודנטים עמוסים ולחוצים?

"הגישה לאורח חיים בריא היא גישה חיובית ולא שלילית. קחו את זה למקום יותר חיובי של לצעוד יותר, לעשות יותר. אין טעם להירשם לחדר כושר אם שונאים את זה או להציב יעדים בלתי אפשריים. אפשר לדוגמה להחנות רחוק מהאוניברסיטה או לרדת תחנה לפני באוטובוס. אפשר גם לקנות קפה רחוק יותר".

מתכונים

(* המחרים נלקחו מאתר שופרסל באינטרנט. המחיר חושב ללא עלות התבלינים, בהנחה שהם נמצאים בבית

כרובית בפירורי לחם שף רובי פורטנו

רכיבים ל-2 מנות:

ראש כרובית (6.90 ש"ח)

1 כוס פירורי לחם (4.70 ש"ח ל-200 גרם)

2 שיני שום כתושות (5.50 ש"ח)

צדור פטרוזיליה קצוצה (3.90 ש"ח)

1 כפית חרדל (7.90 ש"ח)

100 גר' חמאה רכה (3.80 ש"ח)

180 גר' גבינת עיזים מסוג סנט מור/פרומז' (23.80 ש"ח)

סה"כ עלות המצרכים: 56.50 ש"ח

הוראות הכנה:

מפרידים את הכרובית לפרחים בינוניים. את הכרובית יש לשטוף היטב במים ולאחר מכן להשרות אותה במי מלח למשך 10 דקות.

בשלב הבא יש לבשל את הכרובית במים רותחים עם כפית מלח, בזהירות, כך שתהיה רכה אך לא רכה מידי.

לוקחים קערת ערובו ובתוכה שמים את תערובת פירורי הלחם, שום כתוש, פטרוזיליה קצוצה, חרדל, חמאה ומלח. מערבבים היטב.

חותכים את הגבינה לקוביות קטנות ומשבצים אותן בתוך הכרובית דרך חלקה התחתון.

לאחר מכן מצפים את חלקה העליון של הכרובית בפירורים.

מניחים את הכרוביות על תבנית עם נייר אפייה משומן ומחממים בטוסטר אובן או תנור בחום של 200 מעלות עם חום עליון כ-10 דקות, עד שהכרוביות חמות ופירורי הלחם מזהיבים.

אופן ההגשה:

להגיש חם, מומלץ לצד סלט ירוק ברוטב ויניגרט-חרדל.

כרובית בפירורי לחם. שף רובי פורטנו. צילום: דן רוזנטל.

שעשית בפארק הירקון בשבת האחרונה ושקיות של תבלינים שנשארו מהפיצה שהזמנת על חשבונך לקבוצת הלמידה למשפט עברי. כסטודנט מן המניין, אתה במינוס, ולא יכול להרשות לעצמך כרגע ליהנות מסטייק טוב באחת המסעדות האיכותיות של העיר הגדולה. המצב קשה עוד יותר עקב היותך סטודנט תל אביבי שלא רק שוכר דירה בעיר, אלא גם נהנה מהגסטרונומיה המטורפת שבה, עד שסיגלת לעצמך מעמד של פודי רציני. ועכשיו, לאכול סתם סנדוויץ' לא מתוחכם, זה כמו לנסות ולרדת מהעץ.

בשביל רגעים כאלה, בהם הכל נראה אבוד, וכשהבטן מקרקרת מרעב, שקדנו על כתבה זו. לשף איתן ששון, השף של קבוצת גוצ'ה, יש פתרון נהדר לבעיה. "מהמצרכים הללו ניתן להכין מנה בשרית איכותית. פורסים נחת בקר לחתיכות דקות דקות, זורקים למחבת לשהטת עם תפוח אדמה או אורז ליד, יחד עם מיוז. לתוך האורז אפשר לזרוק עשבי תיבול, שקדים או כל דבר שמוסיף קצת טעם וזמין בבית. את הבשר נחמם על מחבת, עד שתהיה "מעשנת". אפשר אפילו "לשכוח" אותה על האש, בלי שמן. אחרי זה מתבלים את הבשר עם שמן זית, מלח ופלפל. את הבשר צריך לחמם פחות מדקה על המחבת, רק שיתקפל ויקבל צבע, ומעט אחרי שהופכים אותו, מורידים את הנתחים מהמחבת. את מה שנשאר אפשר לשפוך על הבשר או על האורז. אחרי שהסטייקים יצאו מהמחבת, אפשר למזוג רבע כוס בירה למחבת שתנקה את המשקעים. אל הבירה מוסיפים טיפה שמן, מערבבים ושופכים על הבשר. כך נוצר מעין ציר בקר."

אם אתם בקטע של אוכל איטלקי איכותי, ופסטה סטנדרטית אינה מאפיינת אתכם, לשף רובי פורטנו, השף של מסעדת "סילו", יש מתכון אדיר לרוטב עגבניות שניתן להכנה בקלות ובמהירות: "הרוטב מורכב מעגבניות, שום, בזיליקום, פלפל שאטה, אורגנו, מלח וסוכר". אבל הרוטב הוא רק קצה המזלג. "משם אפשר להגיע להמון מאכלים: תוסיפו חמאה לרוטב ותטחנו בבלנדר, והנה לכם רוטב מעודן לרביולי. תוסיפו כוסברה וכמון, וקיבלתם רוטב לחריימה. תוספת של בשר טחון לרוטב תהפוך לפסטה בולונוז. באופן כללי, צריך שכל סטודנט ידע להכין את הבסיס של כל מנה ומשם, בניסיון וטעייה, ניתן להגיע למנות חדשות ומיוחדות". לדעת פורטנו, אפשר לגדל עשבי תיבול, כמו בזיליקום ונענע, במרפסת הבית, וכך לשדרג את הריח והטעם של כל מנה שמכינים.

אם מדובר על שעת בוקר מוקדמת, כשרק מותחים את השרירים לקראת הלמידה למבחן, לשף אביב משה, השף של קבוצת MESSA, ישנו פנטזיה מהיר ופשוט לשקשוקה של בוקר. "אפשר להכין רוטב לשקשוקה ממטבוחה פשוטה שקונים בסופר - פשוט זורקים אותה על המחבת, ועליה שוברים את הביצים. 20 שניות, ויש לך שקשוקה פיקנטית". בנוסף, משה מעלה בפנינו רעיון נהדר לרוטב איכותי וטעים. "ממלאים צנצנת פלסטיק פשוטה בכף חרדל, כף דבש, רבע בצל קצוץ, שתי כפות מיץ לימון וחצי כוס שמן זית. משקשים הכל ביחד, עד שיוצא רוטב ויניגרט חרדל שנשמר לאורך זמן. הרוטב הולך טוב עם חזה עוף. אפשר להקפין את החזה עוף ולשפוך מעליו את הרוטב".

לסיכום, נראה שמנה טובה היא מנה שמכילה שילובים של אלמנטים רבים שקיימים בבית של כל אחד. צריך להתעלם מהמוסכמות החברתיות בנוגע לשילובים המותרים והאסורים באוכל ולהתייחס לבישול כמשחק שאינו מיועד רק למומחים שבדבר.

מסעדת גוצ'ה

נחמני 26, ת"א, טל. 03-5597933

דיזנגוף 171 ת"א, טל. 03-5222886

הברדל 7, ת"א טל. 03-6482999

מסעדת סילו

שדרות ירושלים 210, פארק פרס, חולון, טל. 03-5733315

מסעדת MESSA

הארבעה 19, ת"א, טל. 03-6856859

לגזור ולשמור

בירה על המחבת. שף איתן ששון. צילום: דן רוזנטל

מתחת ל-100

מתכון לשקשוקה בקלות. שף אביב משה. צילום: איליה מלינקוב

הכל עניין של ניסיון וטעייה. שף רובי פורטנו. צילום: לינא מיארה

ארוחת מלכים לסטודנטים רעבים

סטודנט חכם אמר פעם: חיים סטודנטיאליים ללא התעסקות מתמדת באוכל, אינם חיים. הסטודנט צועד על קיבתו, ויעשה הכל על מנת להכין לעצמו ארוחה שתנעים את זמן הלמידה, אך גם לא תכאיב יותר מידי לכיס. משיקולי יעילות, החלטנו להשאיר את הבמה למקצוענים. לשם כך, גייסנו את השפים המובילים בישראל למשימה מיוחדת - להכין לנו ארוחת מלכים שמחירה לא יעלה על מאה שקלים. פרויקט מיוחד.

לאורך הסמסטר, שעולים מן האוב, אתה רוצה רק דבר אחד ויחיד כרגע - לאכול ארוחה דשנה ומשביעה, שתגרום לך לשכוח עד כמה עלובים החיים שלך כרגע. הבעיה: לא רק שאתה לא יודע לבשל, והשותפים הבלגניסטים שלך השאירו בקבוקי בירה פזורים ברחבי הדירה לאחר המסיבה של אתמול, גם אין ממש מה לאכול.

במאמצים רבים, אתה מצליח ללקט את בקבוק הבירה האחרון שניצב בודד על דפנות המקרר, שקית אורז מאובקת, תפוח אדמה מסכן, בשר קפוא מעל האש

מאת: סימון קוטרמן ודן רוזנטל
הזמן: תקופת המבחנים בפקולטה, חודש חורפי וגשום, או לח ומיוזע, תלוי בסמסטר ובמצב רוח. השעה: שעת ערב מאוחרת יורדת על הקמפוס ועל הפקולטה. ספריות האוניברסיטה ננטשות אפילו ע"י דייריהן הנאמנים ביותר. לעומת זאת, העיר ובלייניה רק קמים לתחייה. המקום: דירת שותפים תל אביבית, קומה חמישית, בלי מעלית, המרפסת נושקת לרחוב הסואן. לאחר קריאת הצ'ק ליסט במשך שלושים פעם במהלך היום, בתוספת פסקי דין שלא ידעת על קיומם

מה שרואים משם, לא רואים מכאן. מבט על הקליניקה לזכויות בהליך הפלילי

מה דעתך על הפרקטיקה של הדלפת חומרי חקירה לאמצעי התקשורת? האם היא מיטיבה עם הנאשם?

"אני חושב שהדבר מרע עם הנאשם, אבל לא רק איתו, אלא גם עם המשפט עצמו ועם ההליך. בתור סניגור, אני חושב שמדובר בתופעה שאינה טובה. לפני שהתחיל המשפט, השופטים לא מנותקים ממה שמתרחש בחוץ. הם רואים טלוויזיה ורואים חומרי חקירה, ביניהם צילומים ממצלמות אבטחה שאפילו הם לא יודעים אם יוגשו לבית המשפט. זה לא נותן שום יתרון לדעת".

מבין התיקים הרבים העוברים תחת טיפולה המסור של הקליניקה, לקחו הסטודנטים חלק פעיל בתיק זדורוב, אשר זכה להד תקשורת רב. ד"ר לייסט, שעבד על התיק יחד עם איתי הרמלין, אז עורך דין וכיום שופט בבית המשפט השלום בתל אביב, מספר לנו על חלקם של הסטודנטים בתהליך. "עבודת הסטודנטים בקליניקה הייתה בבחינת חומר הראיות בתיק לצורך הערעור, בעיקר הודאותיו השונות של זדורוב, ואף בניסוח של חלקים בערעור עצמו. הסטודנטים העלו נקודות, כתבו טיוטות של מסמכים משפטיים תחת פיקוח והובלה שלנו ואף סייעו לנו להתכונן לחקירות נגדיות. הם נחשפו לכל המהלכים בתיק באופן בלתי אמצעי וזה היווה עבורם ניסיון טוב

עו"ד קשל"ס והסטודנטים תומר שטיינברג (מימין) ואורי קידר לאחר דיון בביהמ"ש.

נראה שהמעורבות של הסטודנטים רבה וכך גם ההשפעה שלהם על כל תיק ותיק. יש תקדים משמעותי שעבדתם עליו?

"פסק דין מצגורה, אשר ניתן לפני כשנתיים, הוא פסק דין פורץ דרך בדיני הראיות ובקבילות של ראיות פורנדיות. עד פסק הדין ניתן משקל לחוות דעת על השוואת טביעות נעל, ואילו אנחנו הצלחנו להראות שעל פי כללי הקבילות של ראיות פורנדיות, לחוות הדעת הללו אין משקל כלל. בעת העבודה על התיק, אחד הסטודנטים מהקליניקה הפנה אותי למאמר סטטיסטי בנושא. לאחר שקראתי אותו, ידעתי שאנחנו הולכים להפוך את ההלכה. בסופו של דבר, על סמך הטענות שלנו, שהסתמכו בין השאר על המאמר שמצא הסטודנט, השופטים הנדל, ג'וראן ודנציגר קיבלו את העמדה שלנו".

לסיכום, אם אתם מרגישים שהמשפט הפלילי זורם בעורקים שלכם, נושמים את התחום ויכולים להקדיש מזמנכם על מנת לקחת חלק בעשייה המשפטית במהלך השנה, הקליניקה לזכויות בהליך הפלילי היא המקום שבילכתם.

מאת: כוכבה אוחנה | צילומים: דן רוזנטל

הסטודנטים בקליניקה הפלילית הם סניגורים לכל דבר. במסגרת הפעילות בקליניקה: למידת עבודת הסניגור, סיורים בבתי כלא, השתתפות בתיקים גדולים, ביניהם פרשות מתוקשרות כפרשת זדורוב, ואפילו הפיכת הלכות של בית המשפט העליון.

המשפט הפלילי מחולק לשניים. זה שנלמד בצורה תיאורטית בקורסים בפק"ל, וזה שמתרחש במציאות. לאחר שפוגשים בפרקטיקה, נראה כי למשפט הפלילי פנים רבות. "הפעילות של הקליניקה משלימה לפעילות של הסניגוריה הציבורית. מגיעים אליה אנשים שהעזרה שאנו מגישים להם היא המוצא האחרון שלהם בהליך הפלילי. לכן בפעילות יש אלמנט ערכי". מספרת שני שניצור, סטודנטים שנה ג' בפקולטה וחברה בקליניקה הפלילית.

למה בחרת דווקא בקליניקה הפלילית ולא בקליניקות אחרות? בכל הקליניקות עוזרים לאנשים.

"אני אוהבת את התחום הפלילי ומתכוונת לעסוק בו בעתיד. עשיתי קורסים בפקולטה שגרמו לי להיות מודעת וערה לזכויות בהליך הפלילי ורציתי לעזור לאנשים שיש להם נלחמים על החפזות שלהם, על החירות שלהם ועל הזכויות שלהם מול המדינה, שהיא גוף מאוד חזק. יש כאן מאזן כוחות שהיכולת של הקליניקה מקרבת לדרגה גבוהה יותר של שוויון בין הצדדים".

עו"ד משה קשלס, שמנחה את הקליניקה יחד עם ד"ר שי ווזנר וד"ר אלקנה לייסט, מספר על סט הכלים שהקליניקה מעניקה לסטודנטים. "אני חושב שהכלים הם שלובים. בשיעורים לומדים את יסודות המשפט הפלילי ומה זה באמת להיות סניגור, ואילו לצד זה העבודה הפרקטית תומכת בחובה בדברים שלא ניתן לדעת אותם רק מקריאת פסקי דין. בעשייה הפרקטית הסטודנטים מתחברים עם הנאשמים, נפגשים עם הלקוחות ועם הפרקליטות, מסיירים בבתי כלא, מגיעים לבתי המשפט ורואים את תמונת המצב האמיתית".

איזה הליך משפטי בו יצא לך לקחת חלק כסניגור היה המשמעותי ביותר עבורך?

"עניין בני שמואל, שהיה מקרה מאוד מורכב מבחינה משפטית (האב שהורשע באונס ביתו על סמך זיכרון מודחק שהתעורר בה לאחר שנים בעקבות חלום שחלמה - כ.א.). התחושה האישית שלי, שבאה מהתרשמות בלתי אמצעית, היא שהוא לא ביצע את העבירות הללו. הוא היה הנאשם הראשון שפגשתי בהיותי מתמחה, והמקרה הראשון בו טיפלתי בהתמחות. הפגישה איתו בחדר הייתה טעונה רגשית. זה אדם שפשוט בוכה מולך. בהמשך, בבדיקת הפוליגרף הוא נמצא דובר אמת. לצד אלה קיימים קשיים משפטיים וראייתיים שגורמים לך לחשוב שלפחות יש כאן ספק סביר. אתה שואל את עצמך איך אפשר להרשיע בנאדם בחלוף כל כך הרבה שנים, כשהזיכרון התעורר בעקבות חלום וכשיש המון תהיות בדבר. יש תחושה חזקה של חפזות".

פילה בר ים צרוב. שף איתן ששון צילום: דן רוזנטל

פילה בר ים צרוב עם פטריות מלך היער, אספרגוס, שרי צל"יות ורוטב גבינת עזים שף איתן ששון

רכיבים ל-2 מנות:

1 דג בר ים במשקל קילו מפולט ללא עצמות (21.7 ש"ח)
500 גרם פטריות מלך היער (42 ש"ח)
1 חבילה אספרגוס בעובי בינוני (8.50 ש"ח)
10 עגבניות שרי (8.90 ש"ח)
250 מ"ל שמנת מתוקה (5.95 ש"ח)
100 גרם גבינת עזים "בושה" או סנט מור בשלה (11.90 ש"ח)
2 שיני שום פרוס דק
שמן זית
מלח ופלפל

סה"כ עלות המצרכים: 98.98 ₪

הוראות הכנה:

הכנת הפטריות והאספרגוס: מרתיחים מים בסיר רחב, מוסיפים 2 כפות מלח, חולטים את האספרגוס למשך דקה ומוציאים. חותכים את הפטריות לאורך וחורצים את החלק הפנימי בעזרת סכין חדה בצורת שתי וערב. מתבלים את הפטריות במלח ופלפל ומעט שמן זית וצולים במחבת למשך 3-4 דקות בחום בינוני עד שמשחימות ומתרככות מעט. מוציאים לנייר סופג ושומרים במקום חם.

מוסיפים 2 כפות שמן למחבת וצולים את השרי עם מעט מלח למשך 10 דקות בחום נמוך.

הכנת הדג: מברישים את עור הדג במעט שמן ומתבלים במלח ופלפל. מחממים היטב מחבת טפלון ומניחים בזהירות את הדגים עם צד העור כלפי מטה. צולים כ-5 דקות עד שעור הדג שחום ופריך. הופכים וצולים עוד דקה נוספת.

הכנת הרוטב: מרתיחים את השמנת והשום בסיר קטן ומוסיפים את הגבינה (אפשר לשמור חלק מהגבינה לעיטור בהגשה). מבשלים על להבה נמוכה עד שהרוטב מסמיך. מתבלים במלח ופלפל.

ובסוף, איך מגישים? יוצקים רוטב לצלחת. מניחים את מרכיבי המנה בצורה יפה על גבי הרוטב ומעל מניחים את פילה הדג. מעטרים בשברי גבינת העזים ומזלפים מעט שמן זית.

סשימי שקשוקה שף אביב משה

רכיבים ל-4 מנות:

8 עגבניות חלוטות מקולפות פרוסות (4.9 ש"ח לק"ג)
2 כפות של קוביות פלפל ירוק חריף (1 ש"ח)
כפית וחצי שום קצוץ
צנונית - 12 יחידות חתוכות לרבעים (5.5 ש"ח)
2 כוסות עלי כוסברה (3.90 ש"ח)
6 לימונים כבושים טחונים בתוספת כף דבש ושמן זית (12 ש"ח)
600 מ"ל שמן זית
מיץ לימון לפי הטעם
מלח

6 חתיכות של 200 גרם של טונה אדומה צרובה ופרוסה (33.60 ש"ח) חופן אורוגולה למנה (5 ש"ח)
4 ביצים מבושלות 6 דקות (בהמשך יש לקלף) (3.8 ש"ח)
לחם קסטן (12.90 ש"ח)
5 פלפלים אדומים מתוקים (10.90 ש"ח לק"ג)

סה"כ עלות המצרכים: 93.5 ₪

הוראות הכנה: מכניסים את הלימונים, הדבש ושמן הזית לבלנדר או למעבד מזון וטוחנים למעין משחה. מערבבים בקערה את העגבניות עם השום, הכוסברה, פלפל חריף וצנונית. מתבלים במלח, שמן זית ולימון ומניחים על הצלחת. מעל לכל מפזרים את פרוסות הטונה הצרובה, ביצה מחולקת ל-4. יוצרים מעין נקודות של קרם לימונים, אורוגולה ושמן זית מעל לסלט.

לסטוטינים: מורידים מלחם קסטן את החלק "הקשה", חותכים אותו לריבועים ולאחר מכן למשולשים. קולים 5 פלפלים אדומים מתוקים על אש גלויה. מקלפים את הקליפה לאחר שהיא נחרכה ונשרפה. מורידים את "תרמיל" הגלעינים של הפלפל, כדי שיישאר רק "בשר" הפלפל ומורידים את החלק הלבן. טוחנים את הפלפל באמצעות בלנדר מוט. מתבלים את הפלפלים במלח ומורחים על כל משולש לחם את הפלפל. צולים את משולשי הלחם בשמן זית ולאחר מכן מפזרים את הטוסטונים מעל לשקשוקה.

סשימי שקשוקה שף אביב משה. צילום: איליה מלינקוב

**ספיידרמן,
באטמן,
סופרמן,
הומר סימפסון,
ואני.**

מאת: דוד גולדנברג אימוב | צילומים: דן רוזנטל

אסף זמיר הוא סוג של סופרמן. כבר בגיל 28 נתמנה לסגנו של ראש עיריית ת"א, רון חולדאי. הוא אחיינו של השופט זמיר, בוגר הפקולטה ופריק של מזון בריאות. האיש שגילם את יורם בסדרת ג'ינג'י, קורא לסטודנטים לבוא להתמחות אצלו במשרד ומאמין בכוחו של החינוך ככלי לשינוי חברתי. "תל אביב היא עיר של פערים גדולים בין עשירים לעניים, ואני באתי לאחד".

ראיון עומק.

כבר בכניסה למשרדו של אסף זמיר, סגן וממלא מקום ראש עיריית תל אביב-יפו והממונה על תיק החינוך בעיר, בקומה ה-11 בבניין העירייה בכיכר רבין, אי אפשר שלא להבחין בבובות גיבורי העל המעטרות את המדפים. הענק הירוק, באטמן, ספיידרמן, סופרמן, דארט' ווידר והג'די הם רק חלק מהאוסף המרשים של זמיר (35), ואין ספק כי הם אינם מהפריטים המשרדיים הסטנדרטיים שבלשכתו של בעל תפקיד ציבורי בכיר. זמיר מציודו, כלל אינו מתנהג ככזה, ונעדר כל ארשת של פורמליות. מצד שני, תכניתיו באשר לצמצום הפערים החברתיים בעיר דרך קידום החינוך ותחום הצעירים, מעידות על חזון ומשנה סדורה, הבאים לביטוי בעשייה ציבורית עניפה ומשמעותית.

כבר בכניסה למשרדו של אסף זמיר, סגן וממלא מקום ראש עיריית תל אביב-יפו והממונה על תיק החינוך בעיר, בקומה ה-11 בבניין העירייה בכיכר רבין, אי אפשר שלא להבחין בבובות גיבורי העל המעטרות את המדפים. הענק הירוק, באטמן, ספיידרמן, סופרמן, דארט' ווידר והג'די הם רק חלק מהאוסף המרשים של זמיר (35), ואין ספק כי הם אינם מהפריטים המשרדיים הסטנדרטיים שבלשכתו של בעל תפקיד ציבורי בכיר. זמיר מציודו, כלל אינו מתנהג ככזה, ונעדר כל ארשת של פורמליות. מצד שני, תכניתיו באשר לצמצום הפערים החברתיים בעיר דרך קידום החינוך ותחום הצעירים, מעידות על חזון ומשנה סדורה, הבאים לביטוי בעשייה ציבורית עניפה ומשמעותית.

האם כבר בילדותך עסקת בפעילות ציבורית כלשהי?

"אחרי שהייתי מספר שנים בארה"ב, חזרתי לתל אביב ולמדתי בבית ספר א.ד גורדון שפועל ברוח ערכי תנועת העבודה. התקופה הזאת עיצבה לי את תודעת השירות הציבורי. הייתי מזכיר חברה שזה בפור על ראש מועצת התלמידים - אני יודע, מפא"ניקי מאוד. הייתי גם מדריך בצופים ובנוער העובד ובמסגרת הפעילות השתרשה לי ההבנה שחייבים שלילדים תהיה מסגרת חינוכית כלשהי, גם בלתי פורמאלית".

בעונותיך, אתה גם בוגר הפקולטה. למה הלכת ללמוד משפטים?

"חשבתי שזה תואר ראשון כללי מעולה למי שלא סגור על עצמו ולא חלמתי בכלל להיות עורך דין. ההורים הפולנים שלי שעסקו אגב באמנות לחצו עליי שצריך מקצוע ביד - אז הלכתי ללמוד משפטים. שופט העליון לשעבר יצחק זמיר, מודל לחיקוי במשפחה, השפיע עלי עמוקות והוא אחד הסיבות המרכזיות לבחירה במקצוע. אגב, גם שילבתי חודש כלכלה ואז הבנתי שזה לא ילך בינו ועזבתי".

התחברת ללימודים ולעשייה החוץ-אקדמית בפקולטה?

"התנדבתי ב'מבואות משפט' וניסיתי גם להתקבל ל'אוניברסיטה בעם' אבל לא הצלחתי. לרוב, לא התעניינתי בלימודים אבל היו לי מרצים שאהבתי, כמו קרייטנר שמלמד חוזים, קולובסקי שלימד דיני אינטרנט ומידע וגבתון שלימד קורס היסטוריית החינוך שהשפיע עלי מאוד. אני הייתי הבעייתי, כנראה בגלל הפרעות קשב וריכוז עוד מימי היסודי. רק בסמסטר האחרון שהתחלתי לקחת ריטלין, באמת התחלתי ליהנות מהאקדמיה ולקבל ציונים מעולים".

אתה מגדיר את מקצוע עריכת הדין כמקצוע חברתי היכול לשפר את החברה בישראל?

"כן, תלוי לאן לוקחים את המקצוע. הוא יכול להיות מאוד משמעותי. בדומה לרוב פא מנתח שעושה ניתוחים בהתנדבות לבין רופא פלסטי שעושה בוטוקס. אני עשיתי את ההתמחות במשרד מסחרי גדול (נשיך-ברנדס - ד.ג.א) וכיוונתי את עצמי לסוגיות שמעניינות אותי כמו דיני עבודה ודיני מכרזים, ניסיון שמסייע לי בתפקיד הציבורי הנוכחי. בדיעבד, אני מבין שבמהלך התואר קיבלת כלים משי מעותיים להבנת מערכות ציבוריות, איך החברה מסדירה את החיים המשותפים וסוגי רגולציה שונים. לדעתי, תואר במשפטים זה תואר מוגבר באזרחות. אני מרגיש שיש לי יתרון למול אנשים אחרים בגלל הרקע המשפטי וזה מסייע לי רבות בעשייה הציבורית שלי".

אז איך זה להיות סגן ראש העיר הצעיר ביותר בתולדות תל אביב?

"בגיל 26 במהלך ההתמחות הקמתי את רשימת 'רוב העיר'. למרות דעת הספקנים הצלחנו בבחירות להכניס 3 נציגים. פעלנו רבות למען הצעירים בתל אביב, חיזוק תנועות נוער, דיור בר השגה, קידום חיי לילה ולהט"ב ופיתוח התיירות בתל אביב. לאחר קדנציה, בזמן שתנועות אחרות נוטות להיעלם, אנחנו גדלנו ב-70% בקלפי. זו ההוכחה שאכן הצלחנו. אחרי הבחירות אמר לי ראש המשרד שבו התמחתי, שאני עושה טעות להיכנס לפוליטיקה ושיש לי עתיד במשפטים. אני חושב שעשיתי בחירה נכונה שהלכתי לתפקיד בעירייה ומרגיש סיפוק רב מהעשייה הציבורית".

בוא נדבר תכלס, מה שמטריד את הסטודנטים, יוקר המחיה. האם העירייה מתכוונת להוזיל ארונה לסטודנטים? יש תכנון לתת מלגות התנדבותיות מטעם העירייה?

"אין לנו את היכולת לעשות זאת, זה בסמכות משרד הפנים. עמדתנו בנושא היא שצו הארונה נותן הנחות בתצורה לא נכונה ובאופן שמכווין את שוק העבודה למקומות לא נכונים. ההנחה ניתנת על בסיס מבחן הכנסה ומעודדת אבטלה בקרב סטודנטים. דווקא הסטודנט הפעלתן שעובד ולומד לא זכאי להנחה. לגבי מלגות, אנחנו נותנים מלגות סבסוד שכר דירה לסטודנטים של אוניברסיטת תל אביב שגרים בשכונות מסוימות בדרום העיר, אך האוניברסיטה הפחיתה את כמות הסטודנטים שיכולים לקבל מלגה עקב השלמת הבנייה במעונות ברושים. כרגע, מלגות התנדבותיות מטעמנו אינן על הפרק. אני גם מאמין שזה לא התורה המיטבית לסייע. עיסוק הסטודנטים בתנאי הרווחה שלהם חשוב אבל הוא

מוגזם. עדיף להפגין כנגד תחלואי החברה, כמו גילויי גזענות ולא רק נגד העלאת שכר לימוד. בכלל, אני ממליץ לסטודנטים לעסוק הרבה בסוגיות חברתיות. לא תמיד יהיה לכם את הזמן לכך לאחר הלימודים".

מה עם דיור בר השגה?

"זוהי סוגיה לאומית. הפתרון היעיל הוא הקצאת אחוז לדיור בר השגה בכל פרויקט, אך העירייה לא יכולה לכפות זאת בגלל שהמדינה טרם הגדירה מהו 'דיור בר השגה'. ברמה הלאומית, יש צורך לפתח חלופות בערי לויין (כמו רמת גן - ד.ג.א) ולפתח תחבורה ציבורית יעילה. ברמת העיר, צריך להבין שהביקוש למרכז העיר גורם לבעיות דיור. צריך לשקול מגורים גם בצפון או בדרום העיר".

בקדנציה השנייה שלך בחרת במקביל להיות סגן ראש עיר להיות ממונה על תיק החינוך. למה דווקא תחום זה?

"לאחר הבחירות, הייתה לי האפשרות לבחור בתיקים שונים. אני מאמין שחינוך יכול להיות כלי לתיקון חברתי וצמצום פערים. לדעתי, שורש כל הבעיות של החברה הישראלית הוא בחינוך. כשבחרתי את התחום, אנשים הרימו גבה ותהו איך בחור צעיר, רווק ללא ילדים יוכל לעסוק בכך. אבל הנוכחי שהעיקר הוא חזון ושיתוף פעולה עם הגורמים השונים. יש בעיר פערים בין עשירים לעניים, החינוך יכול לקדם שוויון הזדמנויות. כמו כן, כלל המגזרים בחברה הישראלית גרים בתל אביב - יהודים, ערבים, עובדים זרים, דתיים וחילונים, דיפלומטיים ותיירים. תל אביב היא מיקרו-קוסמוס של החברה הישראלית ובכך מהווה אתגר חינוכי. המטרה שלי לאחד, לא עוד אינטגרציה של ילדים משכונות חלשות בבתי ספר חזקים אלא השקעה ישירה בשכונות חלשות".

אתה מקדם תזונה בריאה במוסדות החינוך. הבנתי שזה בא ממקום אישי.

"הייתי רווק 10 שנים בלב תל אביב. כל המתחים והלחצים מופנים כלפי קומפורט פוד. בת זוגתי המופלאה הכניסה לחיי אורחות חיים בריאים יותר. הנושא מתגבש בשיח הציבורי בתקופה האחרונה, בעיקר עקב מחירי המזון וההתמממות הגלובלית, שהיא בין היתר תוצר של תעשיית המזון. קשה לעמוד מול פרסומות שדוחפות צריכה של מזון לא בריא ומול אידאל יופי לא סביר. השילוב של שניהם יוצר הפרעות אכילה ולכן יש צורך להכניס תזונה בריאה למוסדות החינוך".

מה עמדתך לגבי פתיחת עסקים בשבת?

"אני מאמין שהצלחנו להגיע לאיזון בין מסחר לתרבות. רוב העסקים סגורים בשבת, אבל יפתחו כ-250 מרכולים. אישית, אני בעד הפעלת תחבורה ציבורית בשבת לשם חיזוק שכבות חלשות, אך לצערי זה לא בשליטת העירייה".

לסיום, הבנתי שיש בעירייה פרויקט התמחות לסטודנטים בשנתם האחרונה באוניברסיטה?

"אנחנו מאפשרים לסטודנטים בשנתם האחרונה ובוגרי תואר ראשון להתמחות מספר חודשים בעירייה לצד מלגה סמלית בסיוע בפרויקטים בחדשנות אורבנית ובפעילות ציבורית. אתם מוזמנים!".

"ממליץ לסטודנטים לעסוק בסוגיות חברתיות". זמיר.

איך אעבור את הסבוע בטווח

טיפים מעורכת הבוכמניסט:

איך מגיעים: אוטובוס יעשה את העבודה לא פחות טוב ממונית או רכב וזה הרבה יותר זול. מומלץ לרכוש ראינות במקומות קרובים זה לזה. ברחוב וייצמן ובעדריאלי נמצאים שמונים אחוז ממשרדי עורכי הדין. כך תחסכו לכם זמן יקר הדרוש לנסיעות.

מה אוכלים: אל תסתמכו על האוכל במשרדים (באמת, אל). כמעט כל המשרדים משתמשים באותה חברת קייטרינג. וזה לא מדהים.

מה בתיק: למתראיינות, הביאו כפכפים בתיק (פשוט תסמכו עליי בקטע הזה). חובה להביא מסטיקים, טישו, דאודורנט ושמתח חיים.

מה לא להגיד? אל תגידו שאתם אוהבים קורס מסוים אם אתם לא יודעים עליו הכל מהכל. אם תגידו, 99.9% שהולכים לשאול אתכם עליו בראיון.

מה כן להגיד? נסו לחשוב על פאנץ' שישבור את הקרח, כל אחד בדרך המ'תאימה לו. כשנכנסים לחדר הראיון והאווירה מתוחה, אין כמו משפט מחץ משעשע שיקל על האווירה. התכוננו היטב אבל אל תהיו רובוטים. שיחה נעימה וקולחת עושה את העבודה. תהיו אתם!

ואם לא הלך לי טוב? אל תקחו ללב. לכולם, כולל כולם, היו ראיונות רעים. השאירו את הראיון מאחוריים והסתכלו קדימה. ראיון לא טוב יכול להרוס לכם יום שלם וזה הדבר האחרון שתרצו. קחו את השבוע באווירה חיובית, כי בסופו של דבר, בשמונה בבוקר הטלפון שלכם יצלצל. וזה לא באמת משנה מי בצד השני, העיקר שהדרך שלכם מתחילה.

טיפים מנופר קוטלר-מונטה, בוגרת הפקולטה

ומתמחה במשרד ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות':

איך להתכונן? מומלץ ללמוד צ'ק ליסטים של מקצועות חשובים ולא ללמוד מחברות גדולות כי זה לא ריאלי. לראיונות במשרדים מומלץ להתמקד בדיני ח'זים ודיני תאגידים ולא במשפט חוקתי, אם כי לעולם אין לדעת כמובן מה ישאלו. לפעמים להתכונן יתר על המידה זה גם לא טוב. זה יוצר לחץ. המשרדים מחפ'שים ספונטניות וקלילות.

ציונים הם חזות הכל? זה עניין של איוון. אם אתם מצטייני רקטור לא ישימו דגש על התנדבויות. בסופו דבר גיליון ציונים הוא מעין אסמכתא, ואם הציונים פחות טובים כדאי להביא אסמכתאות אחרות, כמו המלצות מהצבא והתנדבויות.

מהחובה להביא? מגבונים לקליה לניקוי כתמים, זה חשוב. בסוף לא יציא לי להשתמש אבל האמת שלאחת המראיינות נשפך אוכל על החולצה והבאתי לה אותם. באופן כללי זה טוב ומוריד כל כתם. הכי חשוב להיות מאורגן למה שביקשו ממך בכל ראיון: קורות חיים, גיליון ציונים ודברים נוספים ולארגן אותם בשקית. מומלץ לרשום את שם המשרד על גבי השקית ולוודא מראש שכל מה שצריך אכן נמצא בפנים.

טיפים מנעמי, דנה ותומר, מתמחים במשרד מיתר, ליקוורניק, גבע, לשם, טל:

איך להתכונן? אפשר לבד או עם חברים, כל אחד איך שנוח לו. מומלץ ללמוד על המשרדים ולדעת מהם תחומי העיסוק שלהם, אילו תיקים גדולים יש להם, תקדימים חשובים ועורכי דין מרכזיים. הרי אתם לא רוצים להגיד למראיין שלכם, שבמקרה היה הממונה על ההגבלים העסקיים, שהתחום ממש לא מעניין אתכם.

איך מתגברים על הלחץ? לפני שנכנסים, לקחת נשימה עמוקה, חיוך גדול ול'זרום. נסו לצאת משאלות מביכות באלגנטיות ולענות על פי העקרונות שאתם מכירים. למשל, אם שואלים אתכם שאלה על מסים ואתם מרגישים שאתם לא יודעים, דברו על נושאים אחרים שכן מעניינים אתכם.

כל הזכויות לכתובת המממים שמורות לחבר המערכת, רון סולומון

ה-סבוע טא חיוכים

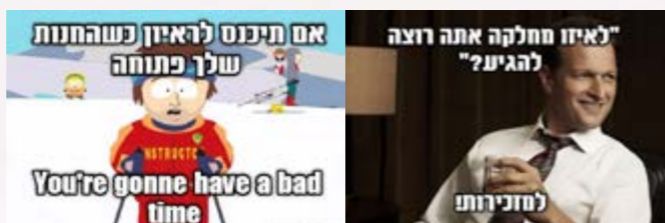
מאת: דרור וייס

הכל מתחיל בסוף שנה ב', עם מייל ופוסט בפייסבוק שקורא לכם להתייצב לדגל - היכרות עם המשרדים, עורכי הדין, המתמחים, הציבורי, הפרטי, ההט'בות, השעות והמתנות הממוגות.

הכנות של חודשים מובילות בסופו של דבר לשבוע אחד, שמרגיש יותר כמו חצי שנה עם 100-3 ראיונות ביום, בו אתם נדרשים להראות את כל הטריקים החד'שים והישנים שלמדתם: קורות חיים מלוטשים, תשובות בשלוף, חשיבה מש'פטית שלא תבייש את חשין (כי כמה אפשר לדבר על ברק), אנגלית קולחת, עברית קולחת, משפטית קולחת, הופעה מתוקתקת וחיוך מנצניץ.

אחרי הכנה אימתנית הכוללת מחקר מעמיק על כל משרד ושותף, אתם מתייצבים עם קלסר, תיקיה, תיק של גדולים, תמונות פספורט, מכנסיים מוגהצות, שיער מוקפד ושלושה פסקי דין ששיינתם בעל פה, עם חיוך שכבר מתחיל להכאיב. נכנסים למשרד בנשימה עצורה וברגע האמת לפתע כל התחביבים שלכם נעלמים והתכונות הטובות והרעות היחידות שאתם יכולים לחשוב עליהן זה שלא ראיתם את כל העונות של "האישה הטובה" ובטעות פלטתם ספויילר של "משחקי הכס". אבל הרשו לי לגלות לכם סוד - זה לא באמת משנה להם. מאחורי חיוכי המראיינים מתחבאת מפלצת מתוחכמת שכל מטרתה זה לשאול אתכם שאלות. והרבה. על הכל. חוזים, נדיקין, אפליה, ראיות, עונשין, חוקתי וגם מה המקור של השם שלכם בעצם. המראיינים הבו'דדים שהתעניינו מי אתם בעצם היו משב רוח מרענן בשדה הקרב. משרדים הטעו והתחמכו כשהגישו סוכריות M&M ומרשמלו, וזאת רק כדי להסוות את העובדה שבקרוב תישאלו 1800 שאלות על כל מה שלמדתם בתואר וגם מה שלא.

אחרי שניים-שלושה ראיונות אתם כבר מורגלים ולא נבהלים כששואלים אתכם מה זה זמן סביר ולמה. ההמתנה בלובי כבר פחות מאיימת ואולי אפ'ילו יש לכם אומץ לטעום מהכריכים הקרירים והעיפיים. הבעיה העיקרית היא שבשלב הזה גם אתם כבר קרירים ועיפיים ומיומנות הופכת לאדישות. עצתי לכם - שלושה עד ארבעה ראיונות ביום יעשו את העבודה, שלא תגידו לא ידעתי כשתמצאו את עצמכם דומעים בסניף של מקדונלדס.

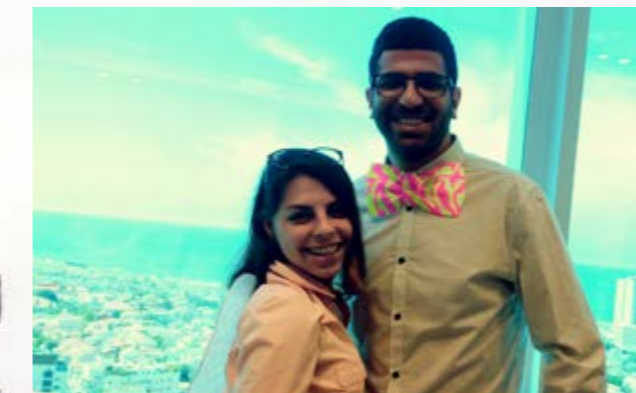
סבוע הראיונות הכרטיאי שלי

סטודנטים למשפטים כותבים על שבוע בלתי נשכח

סבוע הראיונות: כקרוכ אציע רחוק

מאת: חן פרג

רגר, כי זה האוכל המנחם שלי, ולא אכלתי כלום במשך הימים האינטנסי'ביים האלה אפילו שהובטח לנו "כיבוד ברמה גבוהה"; הייתי פצצת אנרגיה בראיונות עצמם (אבל נרדמתי בחדר ההמתנה של אחד המשרדים); ניהלתי שיחת חולין עם בחורה מקסימה שסיפרה לי שבתקופה שלה היה יותר קשה והשאלות המשפטיות היו על חוקתי (מזל שלא אמרתי שאהבתי חוקתי בשנה א', כי אז כשהיא באה ללחץ לי את היד ולראיין אותי כנראה שהייתי צריכה לספר על פסקי דין בחוקתי ואני בכלל למדתי בעל פה פסקי דין בתא'ר גידים); ישבתי עם שותפים לראיון במרפסת ודיברנו על פרסומות; דיברתי גם הרבה על כדורגל בלי הבדל דת, גזע ומין, וכן, פחדתי להגיד איזו קבוצה אני אוהדת (למרות שלרוב זה שיחק לטובתי); הכרתי חברים חדשים (גם מהפקולטה); קיבלתי תשובות שליליות מקסימות ("תדאגי לעתיד שלך, חמודה"); ואפילו חיוביות ("אה, סגרת כבר? אבל השעה רק 14:30!"); ובי'סוף קיבלתי את השיחה המיוחלת מהמשרד שרציתי (אפילו ששלוש דקות לפני כן הם אמרו לי לא).

הדקות המותחות לפני השיחה של שמונה בבוקר, הפחד ליפול בין הכיסאות וחוסר הביטחון שנובע מחוסר הוודאות במשחק הזה שכולם בטוחים שהם יפסידו בו, אבל בסוף יוצאים מנצחים. המסקנה הכי גדולה שלי מהטירוף הזה שהוא כולו חוויה אחת גדולה, היא ללכת עם הלב. בסופו של יום, אי אפשר לדעת מה יקרה בעוד שנה ואיפה באמת הכי מתאים לכם להתמחות. תבחרו במה שנראה לכם מתאים ונכון באותו הרגע, כי גם אם לא, לפחות תסתכלו אחורה ותהיו שלמים עם ההחלטה שלכם. האינטואיציה שלכם לא משקרת. לכו אחריה, היא תוביל אתכם למקומות טובים, וגם אם לא, תמיד יהיה לכם את מי להאשים (אותי). ביי.

ראיון עם מישהו מסוים ובאותו היום נחליף אותו וגם נעכב אותך חצי שעה מינימום". ברור. העונג כולו שלי. איזה כיף שהתקשרתם.

השיחות האלה (טוב, לא בדיוק) נשמעו במסדרונות בחודש שלפני שהחלו האודישנים למרוץ להתמחות.

את ההשכלה שלי רכשתי במועדון הסטודנטים, תוך כדי שאני מנסה להע'מיד פנים שאני לומדת. הכוונה, בשפה של שנה ג', היא להקשיב לשיחות של אנשים ששמחים לאפשר לי להביע את חששותיי ולעבד יחד את המידע שאספנו. זה לא היה קל, אבל המינגווי כבר אמר ששום דבר לא קל.

אני רק בת 25, אני אוהבת כדורגל, דיני חוזים ולשיר, ופעם האמנתי שאני אלך לשנות את העולם ובסוף חתמתי בשמחה רבה ובהקלה גדולה במשרד מסחרי גדול ומקסים.

אז התכוננתי, באמת שהתכוננתי. מרואיינים אחרים נבהלו בחדרי ההמתנה כשהם הבינו כמה התכוננתי. ידעתי הכל על כל משרד, על חזון המייסדים ועל העסקה הגדולה האחרונה. הכל היה מתויק, מסודר וכתוב שחור על גבי לבן בחוברת שלקחתי איתי לכל מקום, ובכל זאת החלק האהוב עליי היה לקנות בגדים ולענות על שאלות הזויות בסימולציות עם חברים.

לא ישנתי בלילה, באף לילה; אכלתי במשך חמישה ימים רצופים המבו'

מתמחים ורגולטורים על מלא, אבל במשרה חלקית

מאת: אביב מלין

עשייה משפטית מהותית ולא טכנית, עמידה מול שופט, השתתפות במוקד קבלת ההחלטות ובליווי העסקאות הגדולות יחד עם שותפים בכירים, קבלת הכשרה משפטית מקצועית וחדשנית, טיסות לנופש בחו"ל, ימי גיבוש ומכונת אספרסו צמודה. זוהי רשימה חלקית המאפיינת את שגרת יומם של סטודנטים בפקולטה שבחרו להתחיל בהתמחות לפני כולם.

תקופת ההתמחות היא תקופה קריטית ומשמעותית בקריירה של כל משפטן מתחיל. מספר סטודנטים בפקולטה החליטו לקחת את הפרקטיקה צעד אחד קדימה בזמן, ולהתנסות בעבודת ההתמחות כבר בשנה ב' ובתחילת שנה ג' ללימודים בפקולטה, כטרם מתמחים.

"שנה א' אינה פשוטה. מעולם לא חשבתי שאוכל לשלב משהו עם לימודים. בשנה ב' התחלתי לחפש פרויקטים יותר מעשיים והיה לי חשוב להתנסות יותר בפרקטיקה". מספרת ענת מורג, טרום מתמחה במחלקת הנדל"ן במשרד שניץ, ברנדס אמיר וסטודנטית שנה ג' בפקולטה. "התחלתי לעבוד כטרם מתמחים"

מחה בתחילת שנה ב' ובמשרד הזה סגרתי את ההתמחות".

תמרה שמרת, סטודנטית שנה ג' וטרם מתמחה במחלקת הליטיגציה במשרד רד פישר, בכר, חן, מספרת על אופי העבודה במשרד. "הנושאים בהם עוסקים מאוד מגוונים, וכך גם ימי העבודה במשרד. יצא לי להתעסק בתובענות ייצוגיות, בתיקים של קניין רוחני ותביעות של לשון הרע. כל פעם אתה צולל לתחום אחר ועושה מחקר משפטי לגביו. נתקלתי בזה לראשונה בטרם התמחות".

עו"ד מעיין שניר, מנהלת משאבי אנוש במשרד פישר, בכר, חן, וול, אוריון ושות' והאחראית על מערך המתמחים במשרד מדגישה כי טרום מתמחה במשרד הינו מתמחה לכל דבר ועניין, למעט היקף המשרה. "טרם מתמחה אמנם עובד פחות שעות, במשך יומיים-שלושה בשבוע, אבל הוא מתמחה שעושה עבודה משפטית בלבד. הוא חלק מצוות המתמחים שמטפלים בתיק שלרוב מובל ע"י שותף בכיר במשרד. הוא מעורב במהלך העשייה בדיוק כמו המתמחים הרגילים. העבודה מהותית ולא טכנית. טרום מתמחים משתתפים בתכניות ההכשרה של המתמחים ובנסיעות של המשרד. שנה שעברה נסענו כל המשרד לברלין והם הצטרפו אלינו". מהיתרונות הללו, לצד הירקות החתוכים, הקפה המשובח, הכיבוד העשיר ותנאי הנוחות שמציעים המשרדים הגדולים, נהנים מספר מצומצם בלבד של סטודנטים. "המספר אינו גדול ונע בדרך כלל בין אחד לשלושה. הפוזיצייה אינה קבועה מבחינתנו. אנו מגייסים טרום מתמחים כשעולה צורך נקודתי,

כאשר יש תיק גדול מאוד שאנחנו צריכים להקדיש לו מיוחד. אם מישהו רוצה במשרה עליו לבוא מתוך רצון להיות חלק. אנו לא מעסיקים חצי מתמחים, אלא מתמחים מלאים שעובדים פה במשרה חלקית".

נראה שהטרם מתמחות מעניקה יתרון יחסי למועמדים מסוימים על פני המתמחים הרגילים ונתוני פתיחה טובים יותר. האם זה תנאי הכרחי מבחינתכם בקבלה להתמחות?

"אני באמת חושבת שטרם ההתמחות נותנת יתרון מסוים אבל לא מוחלט. אני חושבת שיש לעשות כל דבר שיהפוך אותך לאדם שיש לו מה לתת ומה לשים על השולחן. אם מישהו רוצה להקדיש את השנה הזו לפעילות אחרת ומשמעותית, מבחינתי זה בסדר גמור וזה יפתח אותו באותה מידה. אמנם טרום ההתמחות מוסיפה המון, אך מבחינתי היא לא תנאי סף. זה נותן יתרון מבחינת המועמד שאנו מכירים ומעריכים ברמה האישית, אך המשרד מורכב ממתמחים ועורכי דין מעולים שלא עסקו מעולם בטרם ההתמחות ורכשו את רוב הכלים שלהם במקומות אחרים".

האם כל הטרם מתמחים שעובדים במשרד נשארים לעבוד בו במהלך ההתמחות?

"ההעדפה שלנו שאדם יעשה טרום התמחות והתמחות כאן וכך הוא מקבל הכשרה טובה מאוד לאורך המסלול. זה לא תמיד רלוונטי עבור כולם. ישנם טרום מתמחים שעובדים אצלנו שהולכים להתמחות בעליון ובמגזר הציבורי". ידוע כי ההתמחות היא תקופה קשה ואינטנסיבית. לשאלה אם תקופת טרום ההתמחות לא גורמת לשחיקה מסוימת, עונה ענת: "אני אגיד את האמת שלי, להתחיל טרום התמחות בשנה ב' מלווה בחשש שתהיה עייפות לקראת ההתמחות עצמה. אבל יש פתרונות לעניין הזה, בין אם הפסקה קצרה ואולי חילופים. הייתי ממליצה להתחיל בשנה ג' אבל אם נקלעתם הזדמנות להתחיל מוקדם יותר, אני לא חושבת שזה משהו שצריך לוותר עליו".

לצד העבודות במגזר הפרטי, המגזר הציבורי לא נשאר חייב ומציע לציבור הסטודנטים מספר עבודות עם עשייה משפטית משמעותית. **תמיר יניב**, סטודנט שנה ג' וטרם מתמחה בפרקליטות מחוז מרכז, מספר על סדר היום בפרקליטות. "בתור טרום מתמחה אתה מלווה את הטיפול בתיק לכל אורכו יחד עם הפרקליט. השיח מאוד מעניין והולכים לדיונים אסטרטגיים. בנוסף, הפרקליטות היא המקום היחיד בארץ שמוותר למתמחה לעמוד מול שופט".

ואיך אפשר לשלב את זה עם הלימודים בפקולטה?

"היקף העבודה לוקח זמן ניכר מהשבוע. צריך לדעת להתמודד עם העבודה שלא יהיו לך ימים פנויים במשך השבוע ולכן את המטלות לקליניקה ולקורסים אחרים עושים בשבתות בדרך כלל. צריך להיות אוטודידקט ומי שיכול ללמוד לבד, העבודה תתאים לו. חשוב לומר שבציבורי מתחשבים בסטודנטים מבחינת השעות. יש משרות עם 60 שעות חודשיות, וככל שיש אילוצים לא עושים לך בעיות. בסופו של דבר זה שווה את זה. המשרדים אוהבים את העשייה ומסתכלים על זה באופן מאוד חיובי".

לצד משרת טרום ההתמחות, מציע משרד המשפטים עבודות מעניינות באגפיו. **נעם דגני ושיר שושני**, סטודנטיות שנה ג', מספרות על אופי העבודה ברשות למשפט, טכנולוגיה ומידע (רמו"ט). "העבודה היא במחלקת רישום ופיקוח, העוסקת בכל הנוגע להגנת הפרטיות. יש משהו מעניין בלהיות בצד של המדינה כרגולטור ולייצג אותה אל מול גופים פרטיים". מספרת שיר. מבחינתה של נעם, העבודה במשרד המשפטים היא זו אשר גרמה לה להתחבר למקצוע: "הייתי בנקודה בה לא ידעתי אם ארצה לעסוק במקצוע. העבודה היוותה עבורי הזדמנות לקבל מושג על המגזר הציבורי והיא גם זו אשר גרמה לי לבחור בו כמקום לעשות בו את ההתמחות".

לסיכום, טרום התמחות ועבודות סטודנטיאליות בעלות אופי משפטי מהווים שדרוג משמעותי לקורות החיים במהלך הקבלה להתמחות. בעוד שחברך

למסלול מנסים להבין מה זה קודקס, העבודות הללו כבר מאפשרות להתנסות בעבודת המשפטן: לקבל קייס אמיתי ולהתחיל לנתח אותו בעצמך. אולם, בצד היתרונות נמצאים גם החסרונות: שכר נמוך יחסית לעבודות אחרות ואתגר בשייך לוב העבודה, שהנה מאומצת ומורכבת, עם הלימודים. בנוסף, בהתחשב בזה שהמשרדים שואפים לעצב את המיומנויות המשפטיות שלך בהתאם לתפישת העולם שלהם, ניסיון קודם במשרד אחר לא בהכרח יהווה יתרון יחסי בכל המ"קרים. נראה כי אלה מקרבנו שאינם בעלי לב חלש, ויכולים לשלב בין הדרישות הגבוהות במשרדים ובמגזר הציבורי לבין הדרישות הגבוהות בפקולטה, יפיקו את המירב מההתנסות המוקדמת ומהעשייה הענפה.

טרם מתמחה בפרקליטות ובסינרגיה הציבורית

מקום העבודה: בפרקליטות ובסינרגיה הציבורית ברחבי הארץ

היקף משרה: 120 שעות חודשיות

שכר: 25 ש"ח לשעה, שעות נוספות עפ"י חוק

איך מגיעים לזה: מכרזים שמתפרסמים מעת לעת באתר משרד המשפטים

טרם מתמחה במשרד פרטי

מקום העבודה: ת"א והסביבה

היקף משרה: 60% ממשרת מתמחה רגיל

שכר: אותו שכר כמו של המתמחים, בהתאם להיקף המשרה

איך מגיעים לזה: פנייה אישית למשרד או דרך טרום מתמחים שכבר עובדים במשרד

עבודה ברשות למשפט, טכנולוגיה ומידע במשרד המשפטים

מקום העבודה: מרכז ת"א, קריית הממשלה

היקף משרה: 120 שעות חודשיות

שכר: 25 ש"ח, שעות נוספות עפ"י חוק

איך מגיעים לזה: דרך אתר משרד המשפטים ואתרי עבודות לסטודנטים

"צריך לבוא מתוך רצון להיות חלק". שניר. צילום: אופיר אייב.

זרות בקמפוס

מאת: יהונתן וולף ודן רוזנטל | צילומים: דן רוזנטל

הבוכמניסט הממוצע חולף על פני עשרות סטודנטים מידי יום. בין שלל הפרצופים שאנו רואים לנגד עינינו, אפשר לזהות סטודנטים שאינם ישראלים, תלמידי התכנית הבינלאומית. כמה מאתנו באמת מכירים אותם? לכמה מאתנו יצא להחליף איתם מילה? דיברנו עם שלושה מהם, סטודנטים לתואר שני, כדי לברר איך חווית הלימודים בפקולטה נתפשת בעיניהם.

עבור לוקאס, שנולד בניו-יורק וגדל בפולין, חווית הלימודים בפקולטה הרבה יותר סוערת מזו שבפקולטה למשפטים בבירה הפולנית. "הלימודים מאוד משעממים. שיטת המשפט קונטיננטלית ומשנים חוקים על גבי חוקים. בת"א החוויה אחרת לגמרי. יש הרגשה אמיתית של קמפוס. היה לי גם מאוד מעניין ללמוד על שיטת משפט מעורבת, כמו שיש פה. לדעתי, זה הכיוון אליו המשפט צריך ללכת". בעיניו, הבוכמניסטים מחולקים לשני סוגים. "יש הרבה שהאנגלית שלהם טובה והם חברותיים, יש הרבה שלא והם מסתגרים בחבורות. קרה פעם שהייתי הסטודנט הזר היחיד בשיעור, ואף אחד לא דיבר איתי. מה שכן, אנשים כאן יותר פתוחים. בפולין האנשים שמרנים מאוד. מסתכלים עליך מוזר אם יש לך פירסינג בגבה למשל". מלבד ההערכה לפתיחות של הפקולטה, הוא מודה שנפל שבי אחר ההיצע הקולינרי הקיים בפקולטה ובאוניברסיטה. "מתקיימים המון כנסים בכניסה לפקולטה שבכל אחד מהם היה שולחן אוכל גדול, אז הייתי בא ואוכל. התלהבתי מאוד שדואגים לאוכל לסטודנטים. המקודנל'ס הוא הלם תרבות, כי בפולין לא נהוג שיש סניפים של הרשת באוניברסיטאות".

למה ללמוד דווקא בישראל?

"אני אוהב לחשוב מחוץ לקופסה. ישראל היא פלא של ממש ולת"א יש אינסוף דברים להציע. נמשכתי למדינה שנראתה לי נורא מסקרנת מרחוק, אבל התאהבתי בה באמת רק כשהגעתי לכאן. הגיע הזמן שאמצא דרך להישאר".

לוקאס, בן 23 מוורשה, פולין
"לאנשים פה אין דעות קדומות. הם לא שופטים אותך"

ידוע שלסטודנטים למשפטים יש נטייה להתווכח כמעט על כל דבר. עבור **יואה**, היה זה דבר חדש. "בסין קשה מאוד להביע דעות, ואילו כאן הסטודנטים מביעים דעות פוליטיות כל הזמן ומתווכחים עם מרצים". באשר לחזקת השיתוף בבוכמן, היא חושבת שיש לנו עוד הרבה מה לשפר. "צריך לבקש כאן דברים כמה וכמה פעמים עד שעוזרים לך, אם בכלל. זה קצת שונה מסין במובן הזה".

הבדלים תרבותיים ייחודיים ששמת לב אליהם?

"כולם כאן הולכים עם כפכפים ונעלי אצבע לכל מקום. בשנגחאי אף אחד לא יעד לעשות את זה. זה נהדר! אני לא יודעת איך אחזור הביתה בלי שאוכל לעשות את זה".

יואה, בת 34, מסין

"אף אחד בשנגחאי לא יעד לשים כפכפים לבית ספר למשפטים"

מטיאס, בן 29, עולה חדש ממארגנטינה
"הסטודנטים בפקולטה חוצפים. הם משתתפים בשיעור גם אם אין להם הרבה מה לומר. לפעמים אין הבדל בין ההתנהגות שלהם באוניברסיטה וברחוב". הוא צוחק.

מקצועיים, ומתמקדים בעשייה החינוכית". לדעתו, החוצפה הישראלית היא דבר חיובי, במיוחד אם מטרתה לסחוט נקודות מיטיב. "החוצפה של הסטודנטים כאן מאוד מורגשת. הם מרימים את היד ומשתתפים בשיעור גם אם אין להם הרבה מה לומר. לפעמים אין הבדל בין ההתנהגות שלהם באוניברסיטה וברחוב". הוא צוחק.

אתה רואה את עצמך נשאר בישראל?

"באתי כדי לנסות. כבר עבדתי במשרד עורכי דין לפני זה ובאתי לכאן בגלל תחומי עניין שלא מספיק מפותחים בארגנטינה, כמו משפט וטכנולוגיה למשל. עדיין לא החלטתי אם אשאר או לא".

הרבה תובנות עולות כשמדברים עם אנשים ששגרת יומם פחות או יותר זהה לשינו, אבל חווים הכל בצורה שונה. לעתים, אנו שוכחים שמעבר לאקזוטיט שבמגש איתם ובסקרנות המתפרצת לשמוע ולדעת עליהם יותר, הם סטודנטים רגילים שנמצאים במקום רחוק מאוד מהבית ולא מפסיקים להתגעגע אליו. לפעמים, אנחנו פשוט יכולים להגיד שלום, לשבת איתם לקפה ולדבר איתם. לא רק שהדברים הקטנים הללו גורמים להם להרגיש הרבה יותר בנוח בפקולטה, אלא זו גם הזדמנות ללמוד מהם לא מעט דברים - עליהם, ובעיקר על עצמנו.

השיחה עם מטיאס הוכיחה לנו שלימודים תובעניים אינם כוללים מבחני צ'ק ליסט וחמישים עבודות להגשה בסמסטר. "באוניברסיטה בארגנטינה אין עבודות או הגשות, רק מבחנים שרובם בע"פ הם כלל לא פשוטים. המרצים לא מקבלים שכר טוב במיוחד וההוראה בהתאם. לעומתם, המרצים בפקולטה ממש

הבוכמניסט קוסמופוליטי, רשימה על החיים של הסטודנטים למשפטים בהונג קונג

הונג-קונג תחת המטרייה הסינית

מאת: סימון קוטלרמן

בסתיו 2014 החסיר העולם פעימה למראה רבבות הסטודנטים החמושים דווקא במטריות, אשר הציפו את רחובות הונג קונג כמחאה על התערבות הרפובליקה הסינית בחיי עירם וחירותם. המושבה הבריטית לשעבר הפכה לפני כעשרים שנה לאזור מנהלי מיוחד בשליטת סין. תנאי ההשבה נוסחו בהצהרה הסינו-בריטית כ"מדינה אחת, שתי שיטות", מה שאפשר להונג-קונג אוטונומיה לקיום שוק חופשי, המשך השימוש במשפט המקובל והגנה על חירויות התושבים למשך 50 שנה.

רצות "מחאת המטריות", בה גם אנחנו השתתפנו. המחאה נמשכה כשלושה חודשים, במהלכם הציפו את הרחובות כמאה אלף הונג קונגים בכל רגע נתון. השנה סין חטפה חמישה מוכרי ספרים, שתכננו לפרסם ביקורת על ראש ממשלת סין".

כיצד לדעתכם תיראה הונג-קונג בעוד כמה עשורים, בגמר ההסכם עם סין?
"אנו מקווים שסין תקיים את התחייבותיה עד אז ואולי גם לאחר מכן. הנבואה השחורה היא שהשלטון בהונג קונג יקרס, ויגרור נטישה של אזרחים".

לסיכום, על פי מדד פרייזר, הונג-קונג מדורגת כמדינה החופשית בעולם (לשם השוואה, סין במקום ה-132). עם זאת, משתמע מהשיחה עם הסטודנטים שעל אף החופש, עתיד הונג-קונג לוטה בערפל. בינתיים ממשיכים הסטודנטים המקומיים ליהנות מחיי קמפוס עשירים, בצל יום הדין הרחוק והבלתי נמנע.

חופש מדומה ועתיד לוטה בערפל. אוניברסיטת הונג-קונג. צילום: סימון קוטלרמן

מאת: צחק נצר ועמית ברקוביץ' | צילומים: דן רוזנטל

הבוכמניסט החליט שהגיע הזמן לחזק את הקשרים האישיים שלו עם מרצי הפקולטה. הדרך לעשות זאת היא לא לדבר על יכולותיו הגבוהות בדיני נזיקין ובדיני קניין, הרי ממילא, מול מיטב המוחות המבריקים של האקדמיה המשפטית בישראל, זה פשוט לא כוחות. אז החלטנו לשבת לסמול טוק ולקפה על מנת לדעת עליהם קצת יותר. התוצרים - לפניכם.

מיומנו של הבוכמניסט המתחיל צ'דלי צ'פלין בבוכמן

מאת: אור גביש

עם הכניסה לפקולטה ציפיתי להיות האנדרדוג שיבוא ויציל את היום. אבל המציאות אינה מדע בדיוני, אלא מרגישה יותר בכיוון הציפורים של היצ'קוק. נשאר להתנחם בכך שכולם שותפים לאותה הרגשה. **בוכמן למתחילים.**

כשהגיעו לי לכתוב טור על חוויות הראשונות של סטודנט למשפטים בפקולטה, הסכמתי בלי לחשוב בכלל. כשהתיישבתי לכתוב, הפעם במסמך שאינו מיושר לשני הצדדים, תקף אותי מחסום. מצפים ממני לכתוב טור על לימודים רציניים, וזו משימה לא פשוטה. איך אפשר לתאר בחמש מאות מילים חוויה שלעיתים גובלת במלנכוליה? ויותר מכך, כיצד אוכל "לקבוע" בשביל חבריי, מה מרגיש הסטודנט המצוי? הרי אין דבר אישי ואינדיבידואלי מזה. למרות שאני פולני על מלא, דבר שגורם לי לנכס לעצמי את כל תחלואי העולם, הגעתי למסקנה - כולנו, בסופו של יום, חווים ממש את אותו הדבר.

אחרי כמעט שנה שבה אני עדיין מנסה להבין מי נגד מי בפקולטה, אני יכול לומר בלב שלם את מה שצעקתי עם חבריי, אהדי הפועל השרופים משער חמש בבלומפילד, במשך כל העונה - "לא לזה ציפינו".

כשהגיע מכתב הקבלה לפקולטה, מחשבותיי הפליגו מיד למחזות ורודים, בהם זועקות כותרות העיתונים: "אור גביש, השותף החדש של הארווי ספקטור!", "החבר הכי טוב של אלי מקבילו!", "האויב המושבע של אנאליס קיטינג", "המ"תמחה המדהים שעומד על המרפסת בבית אסיה עם הרצוג, פוקס ונאמן ולוגם וויסקי מעושן בן 100 שנה". תקפה אותי מעין תשוקה כזו, בדיוק כמו בסרטים ההוליוודיים, בהם האנדרדוג, שבא משום מקום, הופך תוך מספר דקות לגיבור שמציל את המין האנושי. אבל, המציאות אינה מדע בדיוני, אלא יותר בכיוון של הציפורים של היצ'קוק. איפה הכפתור שיריץ קדימה את סרט האימה הזה עד הקרדיטים בסוף במהירות ובבטחה, ואפילו יסדר לי איזו התמחות, גם אם בינו, נית, אצל סול גודמן?

הפקולטה שלנו היא מקום טוב עם אנשים תחרותיים. ואולי, מקום תחרותי עם אנשים טובים. זה לפעמים מרגיש כאילו ביקשו מאתנו לעצור את נשימתנו לש" לוש שנים וחצי, להשהות כל שאיפה, תקווה או תשוקה, ולהפוך להיות חלק בלתי נפרד מאותו "פס ייצור". זו מסגרת כל כך קשיחה ותובענית שקל מאוד להרגיש בה לבד, ולדמיין כאילו כל העולם ופרקליטיו נגדך.

המרדף הבלתי נלאה הזה אחר הציונים, השורה הנוספת בקורות החיים, ההש" תאות והייאוש למראה כמות חומרי הקריאה והחרדה המתמדת הזאת מלטעות, הן תחושות שאי אפשר שלא להרגיש אותן. אבל בואו נהיה כנים, ללמוד משפטים (או לפחות להגיד שאתה לומד) זה מרגש. הסביבה מתמלאת ממך יראה. לפתע כל מילה, כל משפט וכל הערה שיוצאת לך מהפה מקבלת נפקות כאילו אתה מינימום השופט ברק. נפקות, ידעתי שאצליח להשחיל את המילה הארוכה הזו מתישהו.

הצופיפניק. פרופ' דגן

מתמחים מסיבי לשעון

ד"ר תמר קריכלי-כץ מקבלת את פנינו בברכה בכניסה למשרדה. היא חוזרת אתנו אחורה בזמן אל משרד אחר, לש" כתו של השופט תיאודור אור. קריכלי-כץ התמחתה בבית המשפט העליון בלשכתו של השופט בתקופה שהיוותה עבורה אתגר. "במהלך ההתמחות נכ" סתי להריון והייתי מאוד מבולבלת לגבי

התגובה שלו. חששתי לענות להצעתו ולהימנות לעוזרת המשפטית שלו בגלל ההיריון. לאחר שסיפרתי לו, הוא צחק ושאל אם אני הולכת למות או מתכננת ללדת ואז לחזור. נהייתי אימא בגיל 26 והחוויה הזו לימדה אותי על השילוב בין משפחה לעבודה". אין ספק שסיפור זה מראה שאנחנו, המשפטניות, כל יכולות, ואף אחד לא יכול להשוות עצמו ליכולות שלנו. לעומת קריכלי-כץ, שהתמחתה בבירה, פרופ' פורת, שלמד בפקולטה, העדיף להמשיך בחיים התל אביביים גם במהלך ההתמחות. "התמחיתי בפרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)". מספר פורת. "אחד התיקים בהם יצא לי לטפל במסגרת ההתמחות עסק במדיניות משרד הבריאות, במסגרתה ניתנו פרוטוקולים מלפנים משרת הדין לבעלי נכויות פיזיות ללא הוראה מחייבת מכוח חוק או פסיקה. במשרד הוחלט בעקבות קיצוצים לבטל הטבה זו. בעלי המוגבלויות ניסו לבסס עילת תביעה, אך טיעוניהם היו חלשים ביחס לאלו של המדינה. כחלק מצוות מתמחים, הצלחנו לשכנע את משרד הבריאות להמשיך לתת את הטבה ולא ללכת לבית משפט, למרות שידו של משרד הבריאות הייתה על העליונה. הייתי עד ליכולת ההשפעה שלי בתור מתמחה טרי במערכת". בניגוד לאחרים, חוות ההתמחות של פרופ' הראל הייתה קצת שונה. "אני חושש שטרם עשיתי התמחות. אם תסכימו לקבל אותי כמתמחה בעתיד, אשמח".

אלוף הפינג פונג, הצופיפניק המושבע והצמחוני שבחבורה

פרופ' פורת שיתף אותנו בכישוריו הספורטיביים, שעלו על אלה של כל הסטודנטים בבוכמן. בעוד אנחנו מתאמצים בחדר כושר של בריכת האוניברסיטה ומרימים משקולות, טניס שולחן הוא הדירה של פורת. "בעברי הייתי שחקן טוב פינג פונג שולחן. בתקופתי כדיקן היה בפקולטה יום ספורט, במסגרתו שחקתי מול המנצח באלופות הסטודנטים. שחקתי מולו, וניצחתי. שנה לאחר מכן "הביסו" אותי, אבל במשך שנה אחת החזקתי בתואר אלוף הפקולטה פינג פונג שולחן". פרופ' דגן היה צופיפניק מושבע. "יצאתי עם הצופים למשלחת לארה"ב והייתי בקרוון הידידות

צמחוני מגיל 18. פרופ' מאוטנר

של צופי ישראל, בו שרים ורוקדים לרוב". הבוכמניסט ישמח לראות את כישורי הריקוד של פרופ' דגן בנשף הבא. פרופ' מאוטנר הוא הצמחוני ני שבחבורה, וכבר מגיל 18 מקפיד על אורח חיים שזכה. אפילו מיקי חיימוביץ', שהיא פריקית של צמחוניות, לא התחילה כה מוקדם. שאפו!

לא היה מהמסכמים. פרופ' הראל

האווירה בבניין מינקוף היא אחרת לגמרי מאשר בניין בוכמן הצמוד לו. המסדרונות של האחרון, שהיה הבניין הראשון שהוקם בקמפוס האוניברסיטה, הומים בסטודנטים עוברים ושבים, משיעור אחד למשנהו, מהקליניקה ללמידה שקדנית בספריה. כשעולים מעלה במעלית עד לקומה השלישית בבניין מינקוף המודרני, מקום מושבו של הסגל האקדמי הבכיר, האטמוספירה מתחלפת. השקט הזה, ממנו יצמח המאמר האקדמי הבא שיצ"ר טט בגאון, מופתי וסטרילי. השינוי באווירה נהפך למלכותי. אנו מתהלכים בין החדרים

ומחפשים את מרצי הפקולטה. הדלת נפתחת, המדפים עמוסי הספרים מתגלים לעינינו. בכל חדר דמות אחרת, עם אישיות אחרת, עם סיפור אחר שלא הכרנו.

תותחים בלימודים, זה ברור

התמחתה אצל השופט אור. ד"ר קריכלי-כץ

אנו כסטודנטים רגילים שפ"רופ' אריאל פורת מאתגר אותנו בתיאוריות מעניינות של דיני הנזיקין ושל הניתוח הכלכלי של המשפט. כבר בתור סטודנט למשפטים בפקולטה פורת לא עשה למרצים חיים קלים, ואתגר את הדוקטור"נות שלהם. "חווית הלימודים הרבה

יותר מעניינת כשהסטודנט משתתף ומביע את דעתו", הוא מספר. לעומתו, פרופ' מנחם מאוטנר לא בנה במיוחד על נוכחות בשנה א', והגיע רק למחצית מן השיעורים. אלה מאתנו שלא פוקדים את כס המשפט יכולים להתחבר להרגשה, שיכול להיות שלא תמיד הכל מעניין בשנה הראשונה. אולם בשנה השנייה חלה תפנית, כאשר נכבש ע"י החשיבה המשפטית. "הרגשתי שאני מתחיל לחשוב כמשפטן. ביליתי זמן רב בספרייה בקריאת פסקי דין. מצאתי עניין רב בהתעמקות בדוקטרינה המשפטית ובדרכי ההנמקה השיפוטית". אנו מוזמנים לחדרו של פרופ' חנוך דגן. ספרים עבי כרס של גדולי תורת המשפט ניצבים על המדפים. משפטים היו עבור דגן התאהבות במבט ראשון. "קראתי הכל ונהייתי מכך. כבר אז ידעתי שבדצוני

אלוף הפינג פונג. פרופ' פורת

להשתלב באקדמיה". פרופ' אלון הראל היה גם הוא בין המשתתפים בשיעורים, אבל לא טרח לסכם את דברי המרצים. הוא מסתכל על התקופה ההיא בערגה. "בימים הטובים אף פעם לא ידעתי לכתוב בעט".

ברגע שמפלס החרדה יורד אתה מגלה שאתה לא לבד. זה כמו גל בים שנראה תחילה מסוכן ואימתני, ואז דועך לאיטו ומתרכך במים. אתה מכיר יותר ויותר אנשים שמזדהים איתך וגם מצליחים לחזק ולהרים אותך. ברגע שאתה מפ" סיק את שעון העצר לרגע, אתה מתודע להווי המדהים שבפקולטה. לאנשים ולאנושיות שבה.

יש לנו, לבוכמניסטים, המון דברים במשותף. כולנו לא באמת יודעים מה לעזאזל רוצים שנעשה, אבל בכל זאת עדיין עושים זאת מדי יום, כולנו לא מבינים את הערות המתרגלים, ועדיין לא ממשיכים להבין. מעניין מה צ'רלי צ'פלין, שעושה את אותה הפעולה בסרטו האילם זמנים מודרניים, כל יום, כל היום, ובלי לדעת למה, היה אומר על זה.

אני בטוח שכולם, בדיוק כמוני, מלבד התקוות והשאיפות לגבי העתיד, יש שאיפות לא לקום בבוקר ולהמשיך לישון, לעשות מרתון צפייה ב"אישה הטובה" בפעם החמישית, יחד עם קילו גלית אוריאול של בן אנד ג'ריס.

אנחנו מרקם אנושי שיועד לשרוד. יום ועוד יום, הרצאה ועוד אחת, מפולת עבודות ומבחנים שרשום עליהם הוראות הרגעה. אולי אגיע לתובנה שמהות הלימודים בעיני אינה המרדף הבלתי פוסק, אלא להכיר את עולמם הפנימי של חבריי השורדים. לפחד איתם ביחד, לצחוק איתם ביחד, ובעיקר לדון ולהתווכח, כמו שסטודנטים למשפטים יודעים הכי טוב לעשות.

אז אחרי כל זה, הרשו לי בבקשה לחזור לחלום שלי, ולשאל איפה כל הזוהר והתהילה שהבטיחו לי? מתי לעזאזל יתנו לי לצעוק objection? מתי כבר מגיע הפריים הזה בסרט אני הופך מסטודנט בסנדלים למשפטן המעונב שיציל את העולם? עד שכל זה יקרה, ועד שאבין, אם בכלל, מהם כללי המשחק, הרשו לי להמשיך במרדף האישי שלי, ולקרוא את פסקי הדין לשיעור הבא.

דדוושים

מועצת הסטודנטים למשפטים
החלה בגיוס סטודנטים מוכשרים
לכתיבת מערכונים לנשף תשע"ז

לפרטים נוספים ניתן לפנות לנציגי המועצה
תהילת עולם מובטחת למשתתפים

nevo.co.il

CODEX
מרכז די.די.הי סניפים הלי מורי
WWW.CODEX.CO.IL

מועצת הסטודנטים למשפטים
אוניברסיטת תל אביב

ללמוד עם מחשבות

מחשבות

40,000 עו"ד לא טועים!

כל ספרי הסטודנטים
והמיקודיות בחנות
האוניברסיטה ובאתר מחשבות

www.machshavot.co.il
או בטלפון 03-616-0466

בית הדפוס של אגודת הסטודנטים

ספרות זולה

מקראות, מבחנים ושירותי דפוס

השאירו את המזומן בבית והתחילו לחסוך בקמפוס ובגדול!
טענו את הכרטיס שבידכם בסכום לבחירתכם,
וקבלו מאיתנו תוספת ערך כספי מפרגנת.

ככל שמטעינים יותר
חוסכים יותר!

הכרטיס תקף לארבע שנים מיום ההצטרפות.
תנאי השימוש בכרטיס כפופים לתקנון.
אושר מופיע באתר האגודה.
www.student.co.il/3-זולה-3

szolagd@student.co.il | 03.6405221